

MEDLEMSBLAD FOR
RAUD VALALLIANSE

OPPRØR

1-2003

LANDSMØTE

RV sitt landsmøte går av stabelen helgen 28. februar - 2. mars. Blant de sentrale sakene er ny handlingssplan for RV, nytt arbeidsprogram og veien videre for venstresiden.

SIDE 3, 6-9

NORGES DISSIDENTER

RV er opposisjonspartiet, de norske dissidentene som er til stole på og som forsvarer de gamle sosiale idealene. Vi er gode å ha når det blåser under kapitalismen, men det trenger ikke være så mange av oss. Slik oppsummerer Aslak Sira Myhre det bildet mange har av oss, og skisserer hvordan vi kan gå videre.

SIDE 12-13

RV OG DE NYE BEVEGELSENE

Noe av det viktigste som har skjedd i det nye årtuset er framveksten av to nye politiske bevegelser, først den globaliseringskritiske bevegelsen og nå fredsbevegelsen. Her har RV og alle deler av venstresida har en viktig rolle å spille. Det skriver Kristine Nybø, som er medlem i Landsstyret.

SIDE 14

VEIEN MOT ET NYTT RV?

LANDSMØTE

2003

“Power to the people!”

Kraftspekulantane med Statkraft i spissen er no i ferd med å gjennomføre norgeshistorias største ran! Gjennom straumreknin-gane til det norske folk håvar kraftselskapa inn ein ekstraprofit på mange milliardar. Lønstillagga i fjor blir spist opp i ein jafs.

“ Dette skjer etter at dei først har tent seg søkkande rike i 2002 på ein netto krafteksport på nærare 10 milliardar kilowatt-timar (kWh). Samstundes misser tusenvis av industriarbeidarar jobben. Spekulantane tener meir på å selge krafta enn å nytte ho til å utvikle industriarbeidsplassar i Norge.

RV sitt svar på dette pengegriske og kyniske spelet er at folket må ta attende styringa av krafta. Kraftselskapa skal tene folket, ikkje profittomsyn. RV krev:

■ Det må bli forbod mot kraftprisar til naudsynt

forbruk på meir enn 25 øre pr. kWh. Dette er rundt det dobbelte av dei totale produksjonskostnadane for vasskrafta.

■ Overforbruk/luksusforbruk må ha ein straumtariff på minst 1 kr. pr. kWh for å unngå sløsing.

■ Nettleiga skal haldast på eit minimum

som kun dekkjer drift av nettet.

■ Kraftselskapa sitt overskot skal øymerkast til energi-effektivisering, opprusting av kraftverk og linjenett, gratis varmepumper og tilskot til bygging av fjernvarmenett og utbygging av nye fornybare energikjelder. Når dette er på plass, skal elektrisk oppvarming reknast som luksusforbruk.

■ Utbygging av mini- og mikrokraftverk.

■ Det skal ikkje byggast ut nye vassdrag for at marknaden skal få tilgang til meir av dei norske vasskraftressursane.

Krafta har vore ein viktig samfunnsressurs til fordel for folk og land. No må folket kreve at energilova blir endra slik at krafta blir nytta etter folket sitt behov. Det må bli slutt på at krafta er ei vare på den indre

energimarknaden i EU/EØS. Inntil EØS-avtalen er oppheva, må energisektoren bli unntatt for EU-tilpasning og spekulasjon.

Fråsegn frå landsstyremøtet i RV i Trondheim 19. januar 2003.

”

Krafta har vore ein viktig samfunnsressurs til fordel for folk og land. No må folket kreve at energilova blir endra slik at krafta blir nytta etter folket sitt behov. Det må bli slutt på at krafta er ei vare på den indre energimarknaden i EU/EØS. Inntil EØS-avtalen er oppheva, må energisektoren bli unntatt for EU-tilpasning og spekulasjon.

OPPRØR

MEDLEMSAVIS FOR RAUD VALALLIANSE

BLADSTYRAR Bjarke Friberg
BLADSTYRE Johanne Bergkvist, Finn Olav Rolijordet, Else Merete Thyness, Kristine Nybø, Pål Hellesnes, Ingrid Baltzersen, Lars Akerhaug
BLADBUNAD Tormod Friis Pettersen
TRYKK Avistrykk Norge

ADRESSE Osterhausgate 27, 0183 Oslo
TELEFON 22 98 90 54
TELEFAKS 22 98 90 55
E-POST oppror@rv.no

RV-KONTO 7878.05.75424 (Opprør og medlemsinnbetaling)

Kurdistan

– om fortid, folk og framtid

Det siste tiåret har bevisstheten om kurdisk tilhørighet – *kurdîyettî* – blitt sterkere. Siden den første verdenskrigs selerherrer trakk opp nye statsgrenser, har kurderne levd splittet under fire stater. Kurdistan styres fra Ankara, Teheran, Bagdad og Damaskus. Dette er den første boka på skandinavisk språk som både sammenfatter kurdernes historie og gir en oppdatert framstilling av de siste åras utvikling.

Forfatter og fotograf har i mange år reist på kryss og tvers i Kurdistan. De har møtt partiledere som Mesûd Barzanî, Kemal Burkay, Celal Talebanî og Abdullah Öcalan. De har besøkt geriljasoldatene og opplevd den grenseløse gjestfriheten i alle deler av Kurdistan. Resultatet er et unikt bildemateriale og en lettskrevet tekst som gir deg bruddstykker av folkets kulturhistorie, hverdagslivets fest og tragedier og noen av morgendagens uløste problemer. Et eget kapittel oppsummerer krisesituasjonen i Tyrkia før parlamentsvalget 3. november. – Avslutningskapitlet har tittelen *Kurdistan – eller ikke?*

Det er tre tusen år siden en assyserkonge beskrev sine felttog blant kurdere i den landsdelen som i dag ligger lengst øst i Tyrkia. For 307 år siden skrev den landflyktige Ehmedê Xani diktverket *Mam û Zîn* som ble kurdernes nasjonalepos. Dermed ble ideen om et fritt og samla Kurdistan nedskrevet. Den ideen har fortsatt en slik sprengkraft at forlegger Ihsan Turkmen ble dømt til 13 måneders fengsel da han til 300 årsjubileet utga en fullstendig kurdisk utgave i Istanbul.

380 sider, 12 kart, 80 sider fargebilder

Alle bildetekster på både norsk og kurdisk

NOK 395

tapir akademisk forlag

Nardoveien 14, 7005 Trondheim • Telefon: 73 59 84 22 • Faks: 73 59 84 94 • E-post: bestilling.forlag@tapir.no

Erling Folkvord (tekst)
Veronica Melå (foto)

Kurdistan

NY BOK

www.tapirforlag.no

DEMO 02-02: Folkestyre DEMO 03-02: Dannelse

Yohan Shanmugaratnam: Kjøp opp hver eneste jævel
 Ingvild Kaarvann Berntzen: Inn i den skitne materien
 Trude Rønnestad: Om dannelse og forfall
 Dag Eivind Undheim Larsen: Bildung revisited
 Joakim Hammerlin: Kapitalisme - ordet av den tapte tid
 Knut Kjeldstadli: Kunnskap og kapitalisme
 Lotta Elstad: Moll fra en fordums elev
 Helge Jensen: Fra professorvelde til prosessorvelde?
 Eivind Tjønneland: Mellom angst og fetisjisme
 Magnus E. Marsdal og Bendik Wold: Sirenenes Sang
 Audun Lysbakken: Et lite stykke folkestyre
 Veslemøy Lode: Når de unge vaagner
 Boris Kagarlitsky: Solidaritetsnettverk
 Einar Braathen: Det nye tredje venstre
 Regi Theodor Enerstvedt: Mot individenes rike?
 Linn Stalsberg: En debutants bekjennelser
 Lars Bugge: Arven fra Pierre Bourdieu

Abonner ved å sende epost til demo-bladstyret@yahoo.com, eller skriv til Demo v/Rød Front, Chateau Neuf, Slemdalsveien 7, 0369 OSLO
150 kroner for 4 utgaver.

Listestilling i Hordaland – LAVERE TERSKEL

RV håper å stille minst dobbelt så mange lister ved dette kommunevalget som ved forrige. Hordaland RV går foran med et godt eksempel. – Vi hadde 9 lister ved kommunevalget i 1999, i år satser vi på å stille lister i 20 av fylkets 33 kommuner, sier Stine Akre, fylkessekretær i Hordaland RV

AV ELSE MERETE THYNESS

Listene til kommunevalget 2003 skal være ferdige 31. mars. Hordaland RV delte arbeidet inn i fire faser.

– Først gjennomførte vi en sonderingsfase. Vi snakket med RV-medlemmer og andre kontakter i fylket for å finne ut hvor det var grunnlag for å stable lister på beina. Etter at valgloven nå er endret er syv navn alt du trenger for å stille liste i en kommune. Er RV allerede representert i kommunen trenger en antall representanter en har pluss syv. Sånn sett er terskelen lavere nå enn før, sier Akre. I fase to skal det prioriteres. Akre tror de kommer til å ende opp med lister i 20 kommuner. I løpet av denne fasen arrangerer de også tre regionskonferanser for å samle RV-medlemmer, folk som er interessert i RV-politikk, ulike folkelige organisasjoner og fagforeninger.

– Det er mye misnøye blant folk og vi inviterer til å diskutere aktuelle problemstillinger i folks nærrområder. Vi ønsker først og fremst å gi informasjon om hvordan vi kan samarbeide med folk og skaffe kontakter – ikke minst til det kommende stortingsvalget.

Fase tre starter i februar med nominasjonsmøter, årsmøter og forhåpentligvis stiftelser av nye lag.

– Nå skal listene være klare i "sikre" kommuner, sier Akre.

Fase fire går fra landsmøtet i slutten av februar og fram til 31 mars. Her håper Hordaland RV å få de siste navnene på plass.

– Kanskje ender vi opp med noen "Bjartmar-lister" også, det vil si lister i kommuner hvor vi hverken har ambisjoner om å komme inn eller kjøre valgkamp, men mange kommunelister vil uansett styrke oss i det kommende stortingsvalget, mener Akre.

Bra grunnlag

I noen kommuner velger RV-ere å stille på felleslister med SV. Hva mener du om det?

– Jeg tror det kan fungere med felleslister når man har et klart lokalpolitisk prosjekt. Det

er likevel best å ha egne RV-lister hvis man har kapasitet til det. Da er det blant annet lettere å profilere seg under valgkampen. Vi har diskutert felleslister med SV i Hordaland, men det er for stor forskjell på politikken til SV og RV. I Bergen har avstanden mellom partiene aldri vært større enn det den er nå, sier Akre, som sitter i bystyregruppa til RV i Bergen.

– Hvorfor vegrer folk seg for å stå høyt oppe på listene, eller å stå på listene i det hele tatt?

– Mange føler seg maktesløse. På noen saker har vi bra gjennomslagskraft, men i budsjettdebatter og store saker får vi sjelden medhold.

Likevel mener Stine at det er viktig at RV er til stede i kommunestyrene.

– Vi har fått gjennomslag for politikken vår flere steder, for eksempel nå det gjelder å bedre barnehage- og skoletilbudene. Det kan være slitsomt å sitte i kommunestyrene, men jobben blir lettere hvis lagene er flinke til å organisere seg kollektivt. Desto flere man er som jobber sammen desto morsommere blir det.

Stine Akre peker på at det er en stor utfordring for RV å få kvinner til å stille på listene.

– Mannfolka takker ja til gjenvalg, mens kvinnene slutter etter en periode eller to. Dette må vi ta på alvor. Hvordan skal RV ta vare på jenter? Kvinneutvalget vurderer nå å arrangere egne kvinnesamlinger med bøllekurs spesielt knyttet til valgkamp og listestilling

– Ved forrige valg stilte RV 85 lister. Jeg har hørt ryker om at RVs målsetting nå er 200 lister. Tror du det er mulig?

– Vi får en stadig rikere stat og stadig fattigere kommuner. Det er stor frustrasjon ute blant folk. Det vil kreve et enormt løft i hele organisasjonen å stille så mange lister, men terskelen er lavere og det politiske grunnlaget større enn noen sinne.

PRODUKSJONSPLAN FOR OPRØR

- 1) februar: et nummer av Opprør før landsmøtet (det siste i det nåværende formatet)
- 2) mars/april: en kort oppsummering av landsmøtet (i form av et oppkopierte nyhetsbrev)
- 3) før 1. mai: nylansering av Opprør i form av et politisk magasin (i nytt format)

LISTESTILLING 2003: NYTT RV-HEFTE!

Nå begynner den intensive spurt for å stille 150 lister for RV ved valget 2003. I dette nye veiledningsheftet fra listestillingsutvalget finner du alt du trenger å vite om kampanja. Bestill i dag!

LISTESTILLINGSKAMPANJEN 2003

150 LISTER FOR RV!

TA KONTAKT MED LISTESTILLINGSUTVALGET!

Sekretær Jørgen Strickert | Mobil: 92519240
Osterhaugsgate 27 | 0183 Oslo | Telefon: 22983000
jorgen@ocossyste.no | http://www.rv.no/listestilling

LANDSMØTE 2003

HVOR OG NÅR?

RV gjennomfører landsmøte (LM) helgen 28. februar-2. mars. Det finner sted på Røde Kors senteret, Hausmannsgate 7 i Oslo, i gangavstand fra RV-kontoret. På kultursiden stiller Knut Nærum opp og RV-sentralt sørger for mat og kaffe. Alle delegater vil få tilsendt mer utfyllende informasjon. Alle medlemmer kan dessuten følge med på www.rv.no for eventuell oppdatering.

LM-SEKRETÆR

Christian Samuelsen (27) er tidligere leder i studentorganisasjonen Rød Front på Blindern, og er ansatt i en midlertidig stilling som landsmøtesekretær. Han kan nås på følgende nummer/adresser:

- tlf: 22 98 90 63
- mob: 95 16 86 90
- fax: 22 98 90 55
- epost: csamu@portalen.no

BESTILL REISE I GOD TID!

Delegatene som allerede er påmeldt må bestille reise i god tid, så vi kan få gode rabattordninger. Reiser er den største utgiften i forbindelse med landsmøtet.

MELD PÅ DELEGATER!

Pr. 24.1.03 hadde over 40 lag enda ikke meldt på delegater. De har fortsatt mulighet for å melde folk på, selv om fristen egentlig gikk ut 15. januar. Vi håper at så mange kvinner som mulig stiller som delegater. Delegatpåmelding kan skje både pr. vanlig brev, epost, fax og telefon.

RV PRIORITERER IKKE SENTRAL SOMMERLEIR

Landsstyret har vedtatt at RV i år ikke deltar i noe sentralt leirsamarbeid med andre. I stedet arrangerer RV en felles valgkampkonferanse med Rød Ungdom og oppfordrer fylkeslagene til regionale leire.

Etter en del diskusjon i partiledelsen er det tidligere i vinter konkludert med at RV ikke skal bruke krefter på noen sentral sommerleir dette året. Begrunnelsen for dette er sammensatt, men hovedvekten legges på at leirene – slik de har vært de to siste årene – ikke har fungert for RV, med få deltakere og liten legitimitet i organisasjonen. Interessen for sommerleir er minimal blant våre medlemmer og da er det vel sånn at det er leiren det er noe feil med...

Noen av de som har vært med å arrangere leiren de siste årene, ønsker å fortsette med dette arbeidet. Sommerleirtilbudet blir derfor ikke borte, men RV har ingen formell tilknytning til årets leir. Sammen med den voksne leiren har det alltid vært en "pionerleir" for barn. De siste årene har det deltatt mange barn her og fra brukerne er det uttrykt kritikk dersom dette tilbudet også skulle bli borte. På denne bakgrunnen har et flertall i LS (stryk "vi") sagt at vi skal bidra til å sikre pionerleiren.

Sommerleiren har ikke vært noen stor suksess for RV. Slik dette konseptet har blitt, så har uforholdsvis mye ressurser blitt lagt ned i forberedelsesarbeidet og diskusjonene om innholdet på leiren uten at dette har gjens-

peilet seg i noe som blir hånd i handske for RVs partioppbygging. Flertallet i partiledelsen har derfor ment at dersom det ikke går an å arrangere en leir på egenhånd utifra våre prioriteringer og interesser, så er det bedre å bruke ressursene anderledes.

Leirene slik de har vært de to siste årene har ikke

har fungert for RV, med få deltakere og liten legitimitet. Uforholdsvis mye ressurser er blitt lagt ned i forberedelsesarbeidet og diskusjonene om innholdet på leiren.

REGIONALE ALTERNATIV

Et alternativ er at partiet sentralt støtter de lokale samlingene. Jeg har deltatt på 3 slike – vårleir i Hordaland, sommertreff i Telemark og "trøndertreff" i Trondheim. Disse tilbudene har samlet ulikt antall folk, Telemark hadde flest, men felles for dem er at de bygger på lokal organisasjon, fyller

et lokalt politisk og sosialt behov og fungerer positivt i partibyggingen. RV sentralt bør bry seg mye mer om disse samlingene og bidra mer med ressurser, innledere osv etter min mening – og det har da også LS sluttet seg til.

Ettersom det er valgår vil det alltid være et stort behov for å diskutere valget og valgkampen. Vi skal arrangere en valgkampkonferanse med Rød Ungdom. Men det kan allikevel bli behov for mer. LS har ikke låst ressursbruken i denne sammenheng. Poenget er alltid å være våken og åpne for å gjøre det som partiet RV trenger.

Finn Olav Roljordnet, partisekretær

Røde Fane

REVI

N INDEPENDENT S

IRAQ

Review of the Month

Nr. 1 - 2003:

- Arne Byrkjeflot: EU-konventet - EU's nye grunnlov - Jonan Gulbrandsen: Hva om vi tok strømmen tilbake? - Siri Jensen: Største styringsreform siden Harald Hårfagre?
- Redaktøren i Monthly Review: USAs imperialistiske ambisjoner og Irak - Marit Kvammen: Trafficking og prostitusjon - vårt tids slaver - Turid Kjerulf og Eli Aaby: Kisebrev fra Vancouver - Eli Aaby om pornosekshatten - Erling Fekkesrud: Blått Can - Frode Bygnes: Raset av fiskerilømmningen
- Arne Byrkjeflot: Nå tar de strømmen fra oss - Dag Seierstad: GATS - tjenestetalen til WTO - Læker-erklæring - Johan Petter Andreassen: Merit Marx at kapitalismens undergang er utannet?
- Øyvind Andreassen: Sosialt mellom marxisme og eksistensialisme - Debatte: Jørgen Sandemose: Bønn, pris og profit - Lars Akerhaug: Sionismens rolle i Israel - Andreas Molne: Bulldozers - Dag Seierstad: U av ERS - Helge Christie: Mat er makt - Geir Puhst: The Best Democracy Money Can Buy - John Otto Johansen: Den hvide fane

Gratis prøvesempler i posten? Send epost til: re.enss@online.no

Er du ikke abonnent, kan du få et prøvesemmer til halv pris, kr.100,-
PB. LN. 324 Larevik, Innbo 62705.2003

Hvorfor Rød sommerleir 2003?

Rød sommerleir, eller "Rødfrent-leir" har en lang tradisjon. Denne tradisjonen har vi i leirkomiteen for 2003 ønsket å fortsette. Vi ser verdien av å ha et arrangement på sommeren, hvor vi kan være sammen med og bli kjent med andre mennesker knytta til venstresida som har interesse for politikk, ha et sted hvor vi kan diskutere, utvikle ny politikk, kanskje krangle litt om gamle kjøpphester – men først og fremst ha det hyggelig. Samtidig skal det være rom for ferie med tid til å bade og slappe av. Pionerleiren er også en viktig del av sommerleirtradisjonen, som er umulig å gjennomføre uten også sommerleir for voksne.

Dette er bakgrunnen for at vi har villet arrangere leir, sjøl om verken RV eller AKP – som er de tradisjonelle arrangørene av leiren – har villet stå som arrangører i år. RV har sagt at RV ønsker å bidra til at det blir en pionerleir, og AKP støtter leirkonseptet og vil bidra med støtte til gjennomføringen. Vi vil henvende oss til andre organisasjoner og be om bidrag på leiren med seminarer

og liknende.

Vi har satt opp EU-spørsmålet som et foreløpig hovedtema for leiren. Høstens kommunevalg vil selvsagt bli et sentralt tema. Vi tenker oss for øvrig tema på områder som kvinnepolitikk, faglige spørsmål, næringspolitikk og problemstillinger i forhold til en radikal miljøpolitikk, for å nevne noe. Av innledere har vi fått foreløpige positive tilbakemeldinger fra Jon Michelet og Kjersti Ericsson.

Nysgjerrig? Følg med på www.folkets-kamp.org/sommerleir2003/ – der vil informasjon bli lagt ut fortløpende. Vil du melde deg på? Send e-post til s-angen@frisurf.no

Sigrid Angen

ORIENTERING FRA VALGKOMITEEN

I skrivende stund har ikke valgkomiteen noen ferdig innstilling til ny ledelse i RV. Derfor går vi heller ikke ut med konkrete navn. Komiteen fortsetter sitt arbeid frem til landsmøtet, landsmøtet vil utvide/velge ny valgkomitee, som fortsetter arbeidet og legger frem en innstilling overfor landsmøtet.

Det komiteen har per i dag er en del navn som vi jobber med i forhold til å sette sammen en ny ledelse i RV. Dette er personer som har sagt ja til videre samtaler med valgkomiteen i forhold til å være nestleder, partisekretær, kasserer, redaktør for Opprør eller bare medlem av arbeidsutvalget i RV. Vi vil i løpet av kort tid ha et møte med disse og drøfte hvilke ønsker, forventninger, forbehold og begrensninger den enkelte har. Det komiteen ikke har er noen som har sagt et ubetinget ja

til å bli ny leder.

Landsstyret har bedt valgkomiteen om å jobbe frem en kvinnedominert ledelse i RV. Dette har vi tatt på alvor og har hatt det som en viktig målsetting for arbeidet. Ideelt sett skulle vi som komitee nå kunne høste av det arbeidet som har vært gjort i organisasjonen RV – med å bygge RV som et kvinneparti. Akkurat nå er det ingen av de spurte kvinnene som har sagt ja til å bli ny leder i RV, men det er flere kvinner enn menn som har sagt ja til å være en del av den nye ledelse i RV og til å jobbe på kontoret. Lykkes vi med å få til en kvinnedominert ledelse, selv om dette betyr at vi har en mannlig leder, kan det hende at neste valgkomitee kan få flere kvinnelige kandidater til ledervervet.

Anka Ødegaardshaugen

NYTT RV-HEFTE: DE JORDLØSES BEVEGELSE I BRASIL

Dette heftet i RVs skriftserie er basert på en oppgave skrevet av Betty Maria Gomes Furrevik, medlem i Oslo RV og student ved høyskolen i Lillehammer på studiet Internasjonale og europeiske relasjoner. Oppgaven ble skrevet før valgseieren til det brasilianske arbeiderpartiet PT i oktober 2002, hvor PTs kandidat "Lula" ble valgt til landets president. Heftet er lettere omskrevet og oppdatert for å avspeile dette, og gir en god bakgrunn til å forstå landets problemer - først og fremst problemene til de 5 millioner jordløse fattigbønder, hvor mange har organisert seg i MST eller "de jordløses bevegelse".

Heftet koster kr. 20, bestill via RV på tlf. 22 98 90 50.

Heftene i RVs skriftserie gir ikke nødvendigvis uttrykk for RVs politikk.

NYTT ARBEIDSPROGRAM

AV BJARKE FRIBORG

Et hovedtema for landsmøtet blir det nye forslaget til arbeidsprogram for RV. Dette dokumentet består av RVs konkrete løsningsforslag til en lang rekke ulike samfunnsområder. På den ene siden er det et katalog over alle "brøkravene" våre, på den andre er det et program som angir mye av retningen på både det kortsiktige og langsiktige arbeidet vårt i fagbevegelsen, i folkeaksjoner og i kommunestyre etc.

I perioder har RVs arbeidsprogram vært nokså sprikende, med kapitler som enten har båret preg av kompromissløsninger eller rett og slett bare har vært skrevet på temmelig ulike måter. Denne gangen har komiteen forsøkt å "språkvask" dokumentet på forhånd og samtidig forsøkt å gjøre det mer helhetlig politisk. Likevel gjenstår det mye, og landsmøtet vil derfor bli et kollektivt verksted for å gjøre programmet til et mer helstøpt dokument.

DEBATT I LANDSSTYRET

Utkastet til nytt arbeidsprogram var også hovedtema på det siste ordinære landsstyremøtet før RV-landsmøtet. Mye av det nåværende arbeidsprogrammet er beholdt, men det er også mye som er enten helt om- eller nyskrevet. Det gjelder bl.a. følgende kapitler, hvor det var stort behov for politikkutvikling:

- kommuneøkonomi (kap.3)
- kommune- og fylkeskommunepolitikk (kap.4)
- energi (kap.9)
- samferdsel (kap.13)

Samtidig er andre kapitler bare lettere redigert, selv om det er tildels store uenigheter i partiet. Eksempler er kapitlet om militæret (kap. 20) som er foreløpig uendret, eller kapitlet om internasjonalt solidaritetsarbeid (kap. 19) hvor det har vært store debatter f.eks. på RV-listen om religiøse fundamentalister, nasjonale bevegelser etc.

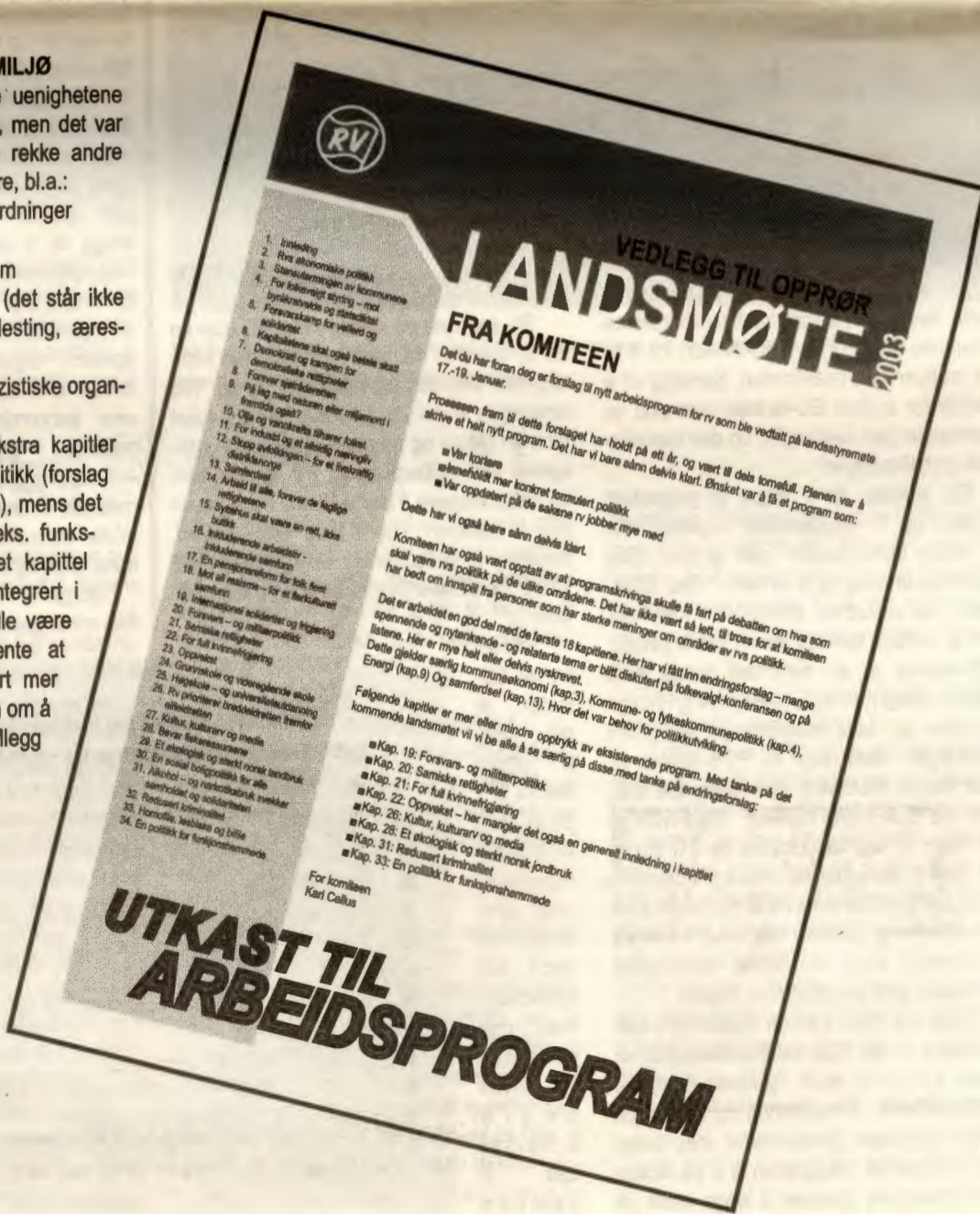
At det ikke er gjort endringer trenger derfor ikke å bety at komiteen er fornøyd, tvertimot kan det bety at det hverken er kommet inn endringsforslag eller har blitt skrevet helhetlige nye forslag.

EU, MILITÆRET OG KRAFT/MILJØ

I landsstyret gikk de viktigste uenighetene på EU, militæret og kraft/miljø, men det var også diskusjoner om en lang rekke andre spørsmål, både større og mindre, bl.a.:

- minstelønn vs. tariffestede ordninger
- samfunnslønn
- alkohol, narkotika, sprøyterom
- innvandring og integrering: (det står ikke noe i utkastet om kjønnslemlesting, æresdrap, tvangsekteskap m.m.)
- forbud mot fascistiske og nazistiske organisasjoner

Det ble også ettersøkt ekstra kapitler om storbypolitikk og om IT-politikk (forslag som nå er oversendt komiteen), mens det ble stilt spørsmål ved om f.eks. funksjonshemmede bør ha et eget kapittel eller om dette burde vært integrert i resten (LS vedtok at det skulle være et eget kapittel). Andre mente at kvinnespektivet burde vært mer fremtredende og bad komiteen om å "kvinnevaske" dokumentet, i tillegg til generell "språkvasking".

HVA SLAGS EU-MOTSTAND?

En av uenighetene rundt det nye arbeidsprogrammet går på kapittel 8, hvor det er strid om vektleggingen av sjølråderett opp mot antikapitalisme i EU-motstanden. Her følger komiteens innstilling sammen med motforslaget fra Bjarke Friborg, som ble stemt ned i Landsstyret.

København 2002. Foto: Jacob Skjelberg, Nei til EU

KAPITTEL 8 - FORSVAR SJØLRÅDERETTEN

(Innstilling fra Landsstyret)

De siste tiårene har det vokst frem regionale frihandelsområder i alle deler av verden som ledd i den kapitalistiske globaliseringen. Utviklingen blir støttet opp av et overnasjonalt nettverk og mektige internasjonale institusjoner, slik som Verdens Handelsorganisasjon (WTO), Verdensbanken og Det internasjonale Pengefondet (IMF). I praksis er det et regelverk basert på nyliberalismen, dvs. frie kapital- og varebevegelser og minst mulig folkevalgt styring. I Europa er det den Europeiske Unionen (EU) som er det viktigste uttrykket for dette.

RV ser det som en viktig oppgave å knytte bevegelsene mot markedsliberalisme til kampen mot EU og EØS-avtalen for å få nye grupper med i nei-fronten. Samtidig vil vi arbeide for at flere EU-motstandere skal se sammenhengen mellom EU og den kapitalistiske globaliseringen.

EU arbeider for å skape et grenseløst marked og å gjennomføre regionalt det de andre institusjonene gjør globalt. Østutvidelsen er viktig for å nå dette målet. EØS-avtalen ble vedtatt av Stortinget i mai 1993 uten at avtalen ble lagt fram i stortingsvalg. EØS-avtalen er en dynamisk avtale som innfører stadig mer av EUs lovgivning i Norge og bryter opp folks rettigheter på alle nivå i forfatningen. Som følge av EØS-avtalen er også Norge presset til å innføre alle EU-lover om EUs indre marked. Men i tillegg til å være et frihandelsområde tar EU stadig mer form av en superstat med egen domstol, regjering og militærvesen til å håndheve sine økonomiske og politiske interesser – i skarp konkurranse med alle andre økonomiske stormakter, ikke minst USA og Japan.

Dette står fram som en trussel mot sjølråderetten til alle EUs medlemsland som er mindre enn de tre store: Tyskland, Frankrike og Storbritania. Privatisering og angrep på faglige rettigheter gjennomføres med bakgrunn i EU-vedtak. Muligheten til å slå tilbake disse angrepene gjennom å legge press på

nasjonale politikere blir mindre og mindre. RV vil samarbeide med alle som vil gjenerobre og forsvare den norske sjølråderetten.

Den norske regjeringa støtter aktivt opp om nyliberalisme og kapitalistisk globalisering, ikke minst gjennom sin støtte til det Europeiske Økonomiske Samarbeidsområdet (EØS). Regjeringa støtter også den samme politikken gjennom WTO – akkurat som alle de andre kapitalistiske landene i Europa. Den norske storkoalisjonen (Ap + H) støtter interessene til de største kapitalgruppene. Utmelding av EØS er en forutsetning for nasjonal sjølråderett.

RV ser også på kampen mot EU som en del av kampen mot den internasjonale kapitalismen, inkludert kapitalismen i Norge. Ved inngangen til det 21. århundre har det vokst frem en global og grenseoverskridende bevegelse mot nyliberalismen. RV ser det som en viktig oppgave å knytte denne bevegelsen opp til kampen mot EU og EØS-avtalen. Samtidig vil vi kombinere aktivt arbeid i Nei Til EU med kritikk av kapitalisme og imperialism.

Foran en ny EU-kamp er det viktig å styrke Nei Til EU. Samtidig vil vi delta i organisasjoner som reiser motstand mot nyliberalismen mer generelt, og knytte dette arbeidet opp til kampen

KAPITTEL 8: KAMP MOT KAPITALENS EU

(Motforslag fra Bjarke Friborg)

De siste par tiårene har det vokst frem regionale frihandelsområder i alle deler av verden, som ledd i den kapitalistiske globaliseringen. Utviklingen blir støttet opp av et overnasjonalt regelverk og mektige internasjonale institusjoner, slik som Verdens Handelsorganisasjon (WTO), Verdensbanken og IMF. I praksis er det et regelverk basert på nyliberalismen, dvs. frie kapital- og varebevegelser og minst mulig folkevalgt styring.

I Europa er det den Europeiske Unionen (EU) som er det viktigste uttrykket for dette. Målet er å skape et grenseløst marked og å gjøre regionalt det de andre institusjonene gjør globalt. Men i tillegg til å være et frihandelsområde tar EU stadig mer form av en superstat med egen domstol, regjering og militær til å håndheve sine økonomiske og politiske interesser – i skarp konkurranse med alle andre økonomiske stormakter, ikke minst USA og Japan.

Norge er en del av denne utviklingen, ikke minst gjennom sin tilknytning til det Euro-

peiske økonomiske Samarbeidsområdet (EØS). Likevel er Norge også en selvstendig politisk aktør og pådriver for nyliberalisme – akkurat som alle de andre kapitalistiske landene i Europa, og i samsvar med interessene til de største kapitalgruppene.

RV ser derfor på kampen mot EU som del av kampen mot den internasjonale kapitalismen, inkludert kapitalismen i Norge. I tiden fremover må antikapitalismen bli et langt viktigere innslag i EU-motstanden i Norge. Ved inngangen til det 21. århundre har det vokst frem en global og grenseoverskridende bevegelse mot nyliberalismen, og RV ser det

som en viktig oppgave å knytte denne bevegelsen opp til kampen mot EU og EØS-avtalen. Samtidig vil vi arbeide for at flere EU-motstandere ser sammenhengen mellom EU og den kapitalistiske globaliseringen.

RV vil også legge mye mer vekt på internasjonal samordning av venstresiden og de ulike motkreftene. Det er et paradoks at mens høyrekreftene organiserer seg stadig sterkere på internasjonalt plan har arbeiderklassen og de folkelige organisasjonene vært mest opptatte av den nasjonale politikken.

For RV er det spesielt viktig å styrke samarbeidet mellom de sosialistiske og revolusjonære organisasjonene i Europa, for å styrke den antikapitalistiske delen av EU-motstanden. Det er også viktig å delta i organisasjoner som reiser motstand mot nyliberalismen mer generelt, slik som Attac, og i organisasjoner som retter seg direkte mot EU slik som Nei til EU i Norge og samarbeidsforumet TEAM som samler EU-motstandere fra hele Europa.

[ellers de samme strekpunktene som i LS-forslaget]

STREKPUNKTER SOM ER FELLES FOR FORSLAGENE

RV ARBEIDER FOR:

- Å TA NORGE IKKE BLIR MEDLEM AV EU
- Å STØTTE NEI TIL EU
- Å BYGGE ALLIANSER MED ANDRE NEI-ORGANISASJONER I NORGE
- Å DELTA I TEAM-SAMARBEIDET (THE ALLIANCE OF EU-CRITICAL MOVEMENTS)
- Å KNYTTE FAGLIGE KONTAKTER OG KONTAKTER MED NEI-FRONTEN I DE NYE SØKERLANDENE
- Å TA OPP EU OG EØS I VALGKAMPEN
- Å FÅ SAGT OPP EØS-AVTALEN OG SCHENGENAVTALEN
- Å HINDRE NORSK TILKNYTNING TIL EUROEN
- Å HINDRE NORSK TILKNYTNING TIL ESDP (EUROPEAN SECURITY AND DEFENCE POLICY)

NYTT RV-SYN PÅ MILITÆRET?

– "Ikke en krone, ikke en kvinne til det borgerlige militærapparatet"

AV BJARKE FRIBORG

Per Gunnar Skotåm er leder av RV i Fauske og forsvarspolitisk talsperson i AKP. Han mener at RV har en historisk sjanse som antikrigsparti og at partiets hovedsyn nå angående det norske militæret må være økt kritikk av norsk krigsdeltaking i utlandet. Parolen om et nasjonalt og uavhengig forsvar mener han fortsatt er både riktig og viktig, men at den i dagens situasjon har en klarere propagandistisk karakter.

– Mitt syn er at RV bør satse på bare 2-3 hovedsaker fra og med landsmøtet, og en av dem bør være krigsspørsmålet. Når halvparten av folket er mot krig er det en historisk politisk sjanse for RV. Vi må bruke denne situasjonen til å mobilisere opinionen. Min erfaring er at det finnes en understrøm i det norske folket som er opptatt av verdighet og humanisme, og at krig mot et av verdens fattigste land vekker avsky hos svært mange.

Skotåm mener at arbeidsprogrammet bør være aktuelt, hardtslående og noe som kan brukes politisk til å bygge kampanjer.

– Vi bør kjøre "få dem hjem" om norske tropper i utlandet, både i Afghanistan og andre steder. Vi må ha fokus på Norge som en imperialistisk stat. En stat som sender soldater ut i verden for å utbytte ressurser og lokalbefolkning. Ingen andre partier vil ha et slikt fokus, tvertimot.

KURSENDRING?

Mens RV idag rommer alle mulige syn på militæret er det fortsatt i høy grad AKPs politiske linje fra 1970-tallet som har vært gjeldende. Det vil si en politikk for "et sterkt nasjonalt forsvar", allmenn verneplikt for både kvinner og menn og vekt på taktiske allianser med krefter på innsiden av Forsvaret. I løpet av 1990-tallet har fokus i praksis vært på kritikk av Nye Nato og ikke minst åpningen for operasjoner utenfor Nato-området. Skotåm mener at dagens situasjon hvor Norge er involvert i en urettferdig krig krever at RV har hovedfokus på dette fremover.

– Jeg er fortsatt for parolen om et sterkt nasjonalt forsvar med allmenn verneplikt, men jeg tror at hovedfokus fremover må bli på norsk imperialisme. Det vil si tilbake til den klassiske parolen om

"Ikke en krone, ikke en mann". Omlegginga av alle våpengrener så de kan tjene funksjonen som et ekspedisjonskorps gjør at RV mer enn tidligere må være veldig konkret på hva man støtter og ikke støtter.

VERNEPLIKT

Skotåm mener også at vi må vurdere synet på verneplikt.

– I dagens situasjon kan et allment krav om verneplikt virke helt mot sin hensikt. Til og med hvis vi også krever verneplikt for kvinner. Staten har nå et sterkt behov for soldater til utenlandstokt, derfor vil den fortsette med å

kalle inn flest mulig til sesjon. Marit Nybakk er blant dem som nå åpner for flere kvinner i militæret, men det oppfatter jeg kun som et forslag til å fortsatt sikre tilgang på norsk ungdom. RVs krav om verneplikt for kvinner blir derfor feil hvis det ikke knyttes helt

konkret til å styrke det nasjonale forsvaret og ikke utenlandstroppene. Det vil si det stikk motsatte utgangspunktet enn det som nå er rådende.

Per Gunnar Skotåm: – I dagens situasjon kan et allment krav om verneplikt virke helt mot sin hensikt. Illustrasjonsfoto: Forsvarets mediesenter

AKTIV ANTI-MILITARISME

Stine Akre er fylkessekretær i Hordaland RV, aktiv pasifist og har i flere år vært medlem av redaksjonen til Ikkevold som blir gitt ut av Folkereising mot Krig (FMK). Hun mener at RV må bli et mye klarere anti-militaristisk parti og legge endelig bak seg et syn på militæret som ble formet på 1970-tallet og under den kalde krigen.

– Jeg mener at RV i lang tid har hatt et problem med å bli trodd på som et troverdig antikrigsparti, dette må vi endre på. Historisk har RV hatt en enormt militaristisk holdning som har gjennomsyret politikken vår, med mye fokus på krigføring, væpnet kamp, et sterkt nasjonalt forsvar etc. Pasifister og andre anti-militarister har ikke følt seg naturlig hjemme i RV. Det har vært lite rom

f.eks. for parolen om "ikke en krone, ikke en mann til det borgerlige militærapparatet", som

RV nå bør kjøre i front.

Stine legger straks til at hun bestemt er mot verneplikt for kvinner, ikke minst i dagens situasjon.

– Hvis jeg måtte velge ville jeg ha vernepliktshær fremfor en profesjonell hær, men vi vet at i dag er det omtrent frivillig verneplikt i Norge. Uansett finnes det flere argumenter mot verneplikt for kvinner. For det første er det slik at de som ønsker mer profesjonelle soldater vil at militæret skal kunne velge mellom hele befolkningen. For det andre er jeg redd at verneplikt for kvinner fort vil føre til at kvinner blir ført inn i tradisjonelle kvinneoppgaver som sanitet m.m. for å dekke arbeidskraftbehovet på helseområdet. Dette vil kunne undergrave lønns- og arbeidsvilkårene for de som faktisk er utdannet til dette. Og for det tredje mener jeg

det er lurt at 50% av folket ikke har vært under militær kommando og ikke blitt lært opp til å automatisk følge ordre. Det eneste argumentet for at kvinner også burde hatt verneplikt er at vi burde hatt rett til å nekte militærtjeneste, slår Stine fast!

IKKE BARE "FORSVARSPOLITIKK"

Stine mener RV må gå vekk fra en tradisjonell forsvarspolitisk tenkning, der tanken om et invasjonforsvar står i fokus. Det vil si en antikrigspolitikk, ikke bare "forsvarspolitikk" i snever forstand.

– Hva mener du da er en troverdig antikrigspolitikk?

– RV må legge mer vekt på sivile motstandsformer og utvikle ideen om et pasifistisk basert forsvar. Et organisert og ikke-voldelig sivilforsvar. Spørsmålet er om vi overhodet trenger et militært forsvar i dag. Hvorfor planlegge ut fra en invasjon, når vi vet hvordan terrorangrep kan lamme eller ødelegge sivilsamfunnet? Det sannsynlige er

heller ikke at Norge blir invadert, men tvertimot at Norge går til krig i allianse med USA. Vi må stå hardt mot både Nato og Nye Nato, og mot omleggingen til et mer profesjonelt militærapparat beregnet på utenlandsoperasjoner.

Det er USA som er den største utenrikspolitiske faren, mener Stine.

– USA driver nå og setter opp sitt rakettskjold, selv om de først og fremst har vist seg å være sårbare overfor terror. Samtidig legger de opp til å sikre sitt verdensherredømme med militær makt, hvor de truer enhver stat som ikke automatisk faller inn i folden. Det er nettopp det som er så skummelt, at vold avler vold. Dette er perspektiver som har vært alt for lite fremme i debatten. Heller ikke innafor den nye freds- og antiglobaliseringsbevegelsen er det så mange som prøver å ta opp dette.

Statsbudsjettet 2003

– Med sjumilsstøvler inn i markedsliberalismen

Kampen om statsbudsjettet er over – og det er vel også kampen om kommunebudsjettene i denne omgangen. Men hva var viktig med årets budsjett? La oss se på noen av de viktigste trekkene ved dette årets statsbudsjett.

ANGREP PÅ ARBEIDSFOLK

Det var ikke rent lite arbeidsfolk og trygdede ble presentert da statsbudsjettet ble lagt fram. Det meste av de ille forslagene ble også gjennomført i budsjettforliket som ble inngått mellom regjeringspartiene og Fremskrittspartiet. Frp prøver da også å fossro vekk fra noen av de usosiale forslagene de har vært med på. Jeg nevner raskt noen eksempler:

- kutt i arbeidsledighetstrygden (20.000 i året)
- gjenninnført egenandel på blå resept for eldre og uføre
- gravferdsstøtten er fjernet
- småbarnstillegget i barnetrygden er fjernet
- tilskuddet til skolefritidsordningen er redusert
- det er gitt 11 milliarder i skattelette
- NSB og Posten mister 2,2 mrd og må dekke inn pensjonskostnader sjøl

Folk rammes også av nedskjæringene i tjenestetilbudet i kommunene. Her har det over flere år vært store kutt. Kommunenes Sentralforbund gikk ut i oktober og sa at det manglet 6 milliarder på å videreføre tjenestetilbudet på 2002-nivå (som var lavere enn 2001-nivået). Etter budsjettforliket sier de at det mangler rundt 4 milliarder. I tillegg kommer det til å mangle 5-6 milliarder til å dekke økte pensjonsutgifter inneværende år.

DE STATLIGE OVERFØRINGENE

Det er med andre ord fortsatt elendighet å melde for kommune-Norge. Årene med underskudd begynner å hope seg opp (se RV-brosjyra til Væreskonferansen som er referert i forrige Opprør). Og her er vi framme

ved et av hovedpoengene ved årets statsbudsjett. "Overføringspolitikken" har tatt en dramatisk vending. Vi har i flere år påpekt at pengefyten går fra kommune til stat. Av de skattepengene du betaler går stadig mindre til kommunene. I tillegg til kommuneskatten (det kommunale skatteøret), så har staten overført midler til kommunene. Men nå overføres stadig mindre, ja faktisk går pengene til staten. Jeg har lagt en tabell for å illustrere dette: (under teksten)

Kilden for pkt 1 er Nasjonalbudsjettet 2003, side 184 – tabellen heter "Skatter til stat, kommune og offentlig forvaltning" og tall-linja heter "Felleskatt til staten". Denne sammenlignes med følgende fra samme nasjonalbudsjett (pkt 2) side 183 – tabellen heter "Kommuneforvaltningens inntekter og utgifter" og tall-linja heter "Overføringer fra statsforvaltningen". Vi ser altså at fram til 2002 svingte det litt, historiske tall før 1999 viser at det svinger mot nullpunktet. Fra og med 2002 er overføringene fra staten mindre enn fellesskatten til staten. Dessuten øker differensen dramatisk i 2003 – det første rene budsjettet til nåværende regjering (for 2002 "arvet" de føringer fra AP). Mens staten i 1999 la snau 9 milliarder av skattepengene i kommunekassene, beholder staten i 2003 over 32 milliarder av skattepengene. Et

statlig skatteran. Og det kommer til å fortsette – kommunalminister Erna Solberg er jo av den oppfatning at kommunene har mye penger og mange eiendommer som kan selges.

UTFORDRINGSRETT

Statsbudsjettet har ytterligere ei reaksjonær side. Jeg vil våge den påstanden at statsbudsjettet for 2003 representerer et nytt gjennombrudd for markedsliberalismen og privatisering. Her har igjen Fremskrittspartiet spilt en fremtredende rolle. Det gjelder utfordringsretten som Frp har frontet et års tid. I forbindelse med budsjettkompromisset ble det vedtatt at utfordringsretten skal utredes. Hva er så utfordringsretten? Det innebærer en rett til private næringsdrivende til å legge inn anbud på enhver kommunal tjeneste enten kommunen har lagt det ut på anbud eller ikke. Jeg tror at dette kommer til å bli vedtatt om et par år, før neste stortingsvalg – viss det ikke reises en stor kamp mot et slikt lovforslag. Det bereder grunnen til en storstilt privatisering i kommunene.

MOMSREFUSJON

Endringer i momsen trekker i samme retning. Som kjent betaler ikke kommunale virksomheter moms på sine tjenester, men det må private gjøre. Vedtaket medfører at momsen skal kompenseres for private bedrifter. Formålet er å gjøre det avgiftsnøytralt for kommunene å velge mellom å produsere en tjeneste selv eller kjøpe tjenesten fra private leverandører. Jørn Rattsø, kjent for å lede

utvalget som stod for omfattende forslag til endringer i finansieringen av kommunene, jublet da vedtaket ble gjort og var veldig klar på at dette betydde mer privatisering.

UTFORDRING FOR VELFERDSAKSJONEN OG RV

Det er med andre ord duket for nye angrep på det kommunale tjenestetilbudet. Sentralt på Stortinget sitter markedsliberalistene og kutter i overføringene til kommunene. Lokalt sitter markedsliberalistene og vil bruke momskompensasjonsordningen dette året og i framtida vil de bruke utfordringsretten til å slippe private inn i stor stil. Både Folkeaksjonen Velferd og RV har en stor utfordring i å forklare hva som skjer og reise kampen. Når statsbudsjettet for 2004 kommer, er det på'n igjen med ny runde med tallknusing, leserinnlegg og løpesedler. Hvor bliver opprøret??

Finn Olav Rollfjordet, partisekretær

	1999	2000	2001	2002	2003
1. Fellesskatt til staten	77443	90687	87410	116227	112246
2. Overføringer fra statsforv.	86363	93877	98102	97240	79654
Differanse	+8920	+3190	+10692	-18987	-32592

Skal det være et nummer? Sex for 150,-

Bli abonnent nå! 73 51 70 35 / rebell.no

Arbeidet med nytt forslag til handlingsplan for RV ble i fjor delegert til Trondheim av landsstyret. Her følger det endelige utkastet fra komiteen, inkludert de endringer som ble foreslått på LS-møtet i januar.

NY HANDLINGSPLAN FOR RV

I) POLITISKE HOVEDSAKER

For hvert punkt trenger vi en politisk ansvarlig, dvs. en talsperson som har dette som sin hovedoppgave.

KAPITTEL 1: KAMP MOT NYLIBERALISMEN

En nyliberal revolusjon har pågått i over 20 år. Dette er en nærmest revolusjonær forandring av det økonomiske systemet, fordi hele ideen om en styrt velferdskapitalisme er oppgitt og velferdsstaten slik den ble bygd opp systematisk bygges ned.

■ RV må jobbe gjennom fronter som Aksjon for Velferdsstaten, fagforeninger (særlig Kommuneforbundet, NTL og Fellesforbundet) og i kommunestyre og fylkesting, og i størst mulig grad få disse til å ta standpunkt mot det nyliberale prosjektet.

■ RV må mobilisere partiet og RU til en ideologisk og politisk offensiv mot nyliberalismen. Dette forutsetter at aktivister i RV deltar i og setter seg inn i hva som foregår i fagforeninger og folkevalgte organer. Det er her kampen mot nyliberalismen kan knyttes til konkrete kamper, og de beste plattformene for kamp mot nyliberalismen i dag.

■ RV må bidra til å slå tilbake forsøkene på å få Norge inn i EU, både gjennom aktivitet i NIEU og gjennom eget arbeid.

KAPITTEL 2: ANTI-IMPERIALISME

I perioden hviler RVs internasjonale arbeid på tre hovedpillarer: 1) Palestina, 2) USA/NATO og 3) Globalisering og internasjonal økonomi.

■ RV må jobbe gjennom og bygge eksisterende organisasjoner og nettverk som Palestinakomiteen, Fredsinitiativet og Antikrigsnettverket. Samtidig trenger vi:

■ Egen RV-skolering på områdene. Studieringer og medlemsmøter. Studieveiledning fra sentralt.

■ Jobbe for å få egne uttalelser (RVs syn) i lokale aviser – gjerne sentrale initiativ med lokal tilpasning.

■ Prøve å få flere RV-medlemmer aktive i denne typen arbeid og som aktive medlemmer av Palestinakomiteen, Antikrigsnettverket og Fredsinitiativet.

■ RV må vurdere konferanse på internasjonalt arbeid, enten sentralt eller arrangert for sentralt av et lokalt RV-lag.

■ Ved evt. større hendelser (som bombing av Irak, krig på Filippinene, kupp i Sør-Amerika eller lignende) må dette oppprioriteres på bekostning av andre deler av handlingsplanen.

■ Forskjellig aktivitetsnivå i de ulike frontene ut fra lagenes styrke lokalt. Bør ikke legge lokal organisasjon på is. Lokale lag bør:

- Sende lokale/sentrale uttalelser til lokalavis en gang pr. halvår.

- Velge en lokal ansvarlig for internasjonalt arbeid.

- En eller flere medlemmer bør delta i lokalt solidaritet- eller fredsarbeid.

- Dersom lokallaget har tilstrekkelig styrke, bidra til å starte Fredsinitiativ lokalt.

- Ha egne stands med utdeling av materiell lagd av RV.

- Ta initiativ til større arrangement (demonstrasjoner/møter) i samarbeid med andre organisasjoner og partier.

- Samordne jobbing i fronter og med

ei liste bør den ikke være for stor og de som deltar bør ha oversikt over andre medlemmer i gruppa.

Videre:

■ Ledelsen må holde fram med å desentralisere oppgaver ut fra Oslo. Konkrete oppgaver virker organiserende.

■ OU må jevnlig ta kontakt med lokale styrer for å finne ut hvordan det står til og hva som trengs lokalt.

■ Arbeidet med seminarer og konferanser må fortsette, men ledelsen må bli flinkere til delegering av oppgaver slik at forberedelsene forplikter folk til å delta.

■ Minst to fylkeslederkonferanser hvert år.

demonstrasjoner med ansvarlig i lokalt RV-styre og med sentralt ansvarlig for å få et høyere nivå på denne typen jobbing.

KAPITTEL 3: KVINNEPOLITISK SATSING (venter på innspill fra Marte Mjøs)

II) PARTIBYGGING

KAPITTEL 4: ORGANISATORISK OFFENSIV

En prioritert oppgave for RV skal i perioden være satsing på organisasjonsbygging. Det viktigste her vil være at det er en person i AU som er organisasjonsansvarlig (OA). Denne må etablere et organisasjonsutvalg (OU) som har jevnlig kontakt med alle styrer rundt i landet. Det må bli egne styrefora på nett (e-post). For å gjøre det lettere å delta på

■ Ledelsen må etablere ekspertgrupper på ulike fagområder. Slike grupper må bli utfordra til å utvikle politikk og komme med innspill til resten av organisasjonen.

Annet:

■ Den ungdommen som nå vil satse på RV bør prioritere å få til et organisert studentarbeid som er knyttet organisatorisk til RV. Dette skal ikke skje i konkurranse med Rød Front eller tilsvarende lokale studentinitiativ.

■ RV må i perioden jobbe videre i forhold til integrering av flyktninger og innvandrere i partiets arbeid, og i forhold til kampen mot rasisme.

KAPITTEL 5: KOMMUNEVALGET

(Dette punktet skal konkretiseres av landsmøtet, under Landsmøtesak 7)

MÅL FOR PLANEN

Målet for denne planen er at den skal gi retningslinjer for landsstyret og særlig AU om prioriteringen av oppgaver i løpet av landsmøteperioden. Spesielt er det lagt vekt på at oppgavene er saker som RV har krefter til å prioritere. Denne planen skal derfor ikke erstatte arbeidsprogrammet, men gi ei klar retning og gjøre RV synlig på viktige områder.

KAPITTEL 6: STUDIER

Vi må jobbe med å utdanne oss selv og jobbe mer med teoriutvikling i partiet:

■ Det skal i perioden opprettes et studieutvalg som skal jobbe aktivt for å fremme ideologisk ordskifte og studier i partiet. Studieutvalget skal ha første prioritering å lage en feministisk teoretisk studiesirkel.

I tillegg bør følgende to saksfelt prioriteres:

■ Sosialistisk folkestyre. RU og SU har gjort dette til hovedfokus. RV har lenge hatt tilsvarende politikk, men ikke lagt fokus på dette. Her må vi forsøke å bringe debatten videre, og spesielt se på muligheter for utvidelse av lokaldemokrati under kapitalismen.

■ Sosialistisk økonomi og vår visjon for sosialisme.

For å utvikle disse to punkta bør RV i perioden arrangere følgende to konferanser:

■ I mai 2003 holdes en sosialismekonferanse rundt tema "revolusjonære må være de beste reformister" hvor vi ser på hvordan vi kan gå i spissen for offensive reformkrav som kan vise framover til sosialisme. Dette kommer i stedet for sommerleir.

■ I sommerferien 2004 holder RV en kombinert sosialismekonferanse og sommerleir i nærheten av Oslo i en langhelg, hvor vi forsøker mobilisering av alle de som ikke kunne tenke seg å dra på de "tradisjonelle" sommerleirene. Valg av tid og sted viktig. Vurdere samarbeid med andre organisasjoner utenfor den vanlige "familien" med lærdom fra Manifest02.

Sommerleire i tradisjonell forstand kan holdes lokalt, og sentralen bør støtte aktivt opp om slike lokale opplegg. Det er derimot ikke formålstjenlig for RV å bruke tid, krefter eller penger på å arrangere de gamle leirene for hele landet da disse ikke i stor nok grad bygger RV i forhold til kreftene lagt i de.

MED RV MOT KRIGEN

RVere i hele landet deltar aktivt i antikrigsbevegelsen, i demonstrasjoner, aksjoner og lokale initiativer. I flere kommunestyre og fylkesting har RV fremmet interpellasjoner for å få flere til å gå mot krigen, bl.a. Bergen, Risør, Kragerø og Nordland. Andre oppfordres til å bruke disse tekstene som mal.

INTERPELLASJON TIL RISØR KOMMUNESTYRE, 30.1.03

Til ordfører Lars Lauvhjell

Fra Daniel Glaser, Rød Valgallianse.

Denne vinteren overskygger krigsfarene det meste. En krig, der Norge kan bli involvert vil ramme mange, mange uskyldige. En krig mot Irak vil prege verden i lang tid. Også oss, også vårt land, også vår kommune.

Så lenge Risør har eksistert, har byen vært nært knyttet til verden utenfor, vi har vært preget av verdensbegivenhetene, vi har vært avhengig av handel og samkvem med folk under fjern himmelstrøk. I dag er denne nærheten til resten av verden på mange måter større enn noen gang før.

Er ordføreren enig i at i den situasjonen verden nå befinner seg i, er det naturlig at bystyret uttaler seg mot en eventuell kommende krig og mot en eventuell norsk deltakelse?

Vi har skissert et forslag til uttalelse fra Risør bystyre som lyder slik:

-Risør bystyre støtter ingen USA-ledet krig

mot Irak.

-Bystyret er imot norsk deltakelse i en eventuell krig mot Irak

Kan ordføreren støtte et slikt forslag?

Over hele verden, innkludert USA organiseres det protester mot en eventuelt kommende krig. I USA er det startet "Cities for peace" i Norge er et tilsvarende initiativ på gang, liksom i andre land. Risør bystyres protest vil være en viktig del av denne bevegelsen.

INTERPELLASJON TIL NORDLAND FYLKESTING, 17.-19.2.03

Kva kan Nordland fylkeskommune gjøre for å verje oss mot følgene av eventuell norsk deltaking i krig mot Irak?

Det er grunn til å vere redd for at Noreg om kort tid (kanskje før fylkestingssamlinga) vil delta i angrepskrig mot Irak. Blant anna fordi ein slik krig kan få dramatiske følgjer for Nordland (og ikkje minst for Bodø) og for oss som bur i fylket, bør fylkestinget i møte 17.-19. februar drøfte følgjene av krigen for Nordland. Avhengig av situasjonen på møtetidspunktet ber eg om at fylkesordføraren også vurderer å sette saka opp på den ordinære dagsordenen.

USA førebur krig mot Irak. I krigsretorikken til president Bush og folka rundt han heiter det absurd nok "forsvarskrig", "det godes" kamp mot "ondskapens akse", krig mot terror, krig for å fjerne "masseødeleggingsvåpen" osv.

Krig gjeld kontroll over territorium (deriblant strategiske haldepunkt), over folk og over materielle og økonomiske resursar. Det er gammalt nytt at dei som startar erobringsskrig kallar angrepet "forsvar" - til og med tidvis forsvar av dei som vil bli hardest råka av krigen, jamfør retorikken rundt angrepet på landet vårt i 1940!

Bush-administrasjonen har klart å overtyde mange i USA om at Irak planlegg å gå til angrep på USA med masseødeleg-

gingsvåpen. Meiningsmålingar i USA viser at halvparten av folket for kort tid sidan trudde Saddam Hussein stod bak angrepet på World Trade Center 11. september 2001! (Men heldigvis veks også motstanden mot krigen raskt i USA.)

President Bush har slått fast at "dei som ikkje er med oss, er mot oss". Både derfor og fordi mange oppfatar det som best å vere på parti med vinnaren i den krigen som vil kome, er det grunn til å vere redd for at Tryggingrådet i FN og/eller NATO vil legitimere ein slik krig, men det er heldigvis også sterke teikn på det motsette. Krigsbyttet, tilgangen til dei enorme oljeressursane, blir helst delt mellom erobrere. Den tidlegare britiske spionen og seinare verdskjent kriminalforfattaren, John le Carré, peika nyleg i eit skarpt innlegg i "The Times" (omsett til norsk i Dagbladet 23.01.03, s.36-37) blant anna på at Bush bruker ein religiøs retorikk, der det er gitt at Gud er på USA si side i "korstoget". (Samtidig ser folk og media over heile verda at denne krigen gjeld kontroll med verdas nest største oljereservar og ikkje masseødeleggingsvåpen levert til Saddam av USA og Storbritannia på 1980 talet!)

På bakgrunn av karakteren som ein angrepskrig mot Irak vil få, vil folk i arabiske land og i andre land der islam er folkereligion reagere svært sterkt mot angrepsmaktene og mot alle som blir identifiserte med dei. Ein av dei farlegaste følgjene for oss er at desperate krefter som organiserer individuell terrorisme vil få eit sterkt oppsving.

På minst to område er Nordland særleg utsett ved norsk deltaking i ein krig mot Irak:

Det norske flyvåpenet har eit nasjonalt tyngepunkt midt i Bodø by.

Sabotasje mot olje- og gassinstallasjonar kan få store følgjer for Nordland og for kysten utafor fylket.

På denne bakgrunnen ber eg fylkesordføraren svare på desse spørsmåla:

1. Er det gjort "risikoanalyse" som vurderer mulege følgjer av norsk deltaking i krig mot Irak for innbyggjarane i Nordland? Kva tiltak blir sett i verk for å førebu folk i Nordland på desse følgjene – og for å verje oss mot dei?

2. Ein krig vil skape ein ny straum av flykningar frå Midt-Austen – og frå andre område som aktivt kan bli dradd inn i ein utvida krig (i verste fall "verdskrig"). I hovudsak blir det kommunane som må utvikle tiltak for å ta imot desse flykningane, gje dei husrom m.v. Men kan omfanget bli slik at det også kan krevje fylkeskommunal tilrettelegging og koordinering?

3. På bakgrunn av dei store følgjene ein slik krig kan få her vi bur: Kva vil fylkesordføraren (og kva kan fylkeskommunen) gjøre for å auke styrken i kampen mot ein slik angrepskrig allment – og mot norsk krigsdeltaking spesielt? I USA er det starta ein stor aksjon: "Cities for peace". Ein parallell "Komuner for fred"-kampanje er i gang i Noreg. Kanskje bør Nordland fylkeskommune også delta?

Med helsing
Einar Jøtne, fylkestingsrepresentant for RV i Nordland

KOMMUNER FOR FRED

Etter mønster fra den stadig mer utbredte amerikanske aksjonen "Cities for peace" er det nå tatt initiativ til en tilsvarende kampanje i Norge.

Kampanjen har som mål å få minst 100 norske kommuner til å slutte seg til et opprop mot krigen mot Irak. Kampanjen ønsker å bidra til å styrke den nasjonale opposisjon mot krigføring i Irak.

Tilslutninger kan sendes vår epostadresse:

Siste nytt om kampanjen finner du på: www.kommunerforfred.blogspot.com

Av erfaring stiller mange ordførere/kommunestyre seg avvisende til slike uttalelser og det kan bli vanskelig å få behandlet en uttalelse mot krigen i Irak. I disse kommunene oppfordrer vi dere til å få ordfører og medlemmer av kommunestyret/fylkestinget til å signere på oppropet – som du også finner her: www.klassekampen.no/oppnop/irak

INGEN KRIG MOT IRAK – IKKE I MITT NAVN

Norge må si nei til USAs planer om krig mot Irak, og ikke delta i en krig som USA og andre måtte sette i gang, heller ikke om USA, i strid med folkeretten, skulle få gjennomslag for en krigsresolusjon i FN. En krig vil forsterke lidelsene til Iraks befolkning og gjøre det vanskeligere å få en demokratisk utvikling i landet. En krig vil kunne sette hele Midtøsten i brann og styrke terror- og krigskreftene også ellers i verden. En krig vil svekke den internasjonale rettsorden og FN som konfliktløser og fredsskaper. En krig vil også medføre en massiv sløsing med ressurser i en verden som roper etter tiltak mot fattigdom.

En tilslutning til kampanjen vil for deres kommuner ha følgende å si:

1. Øker folks oppmerksomhet for antikrigsarbeidet.
2. Det setter fokuset på forholdet mellom lokale politiske forhold og hva som skjer internasjonalt i forhold til krigen. Hvilke konsekvenser en krig vil få for lokalsamfunnet, budsjettssituasjonen og sikkerheten til befolkningen.
3. Øke medias interesse for hva krigen vil få å si for lokale forhold og øke medias dekning av antikrigsbevegelsen.
4. Styrker båndene mellom nasjonale og lokale grasrotaktivister i fredsbevegelsen.
5. Styrke arbeidet mot rasismen som kommer til uttrykk i krigsretorikken.
6. Være med å opprette en møteplass for folkevalgte som vil vise motstand mot krigen

(Punktene er oversatt fra den amerikanske kampanjen – se www.citiesforpeace.org)

RØD UNGDOM mot krigen

Fint å se at mange RVere gjør stor innsats i antikrigsarbeidet landet rundt. Vi i Rød Ungdom har på vår side ikke tenkt å sitte med hendene i fanget og la den eldre garde få monopol på dette arbeidet. Vi er faktisk allerede i gang i flere byer med antikrigsarbeid.

Helga 18.-19.1. var Landsstyret vårt samla, og vedtok uttalelsen referert under om antikrigsarbeid. Fint og viktig om RVere backer Ungdom mot krig-grupper lokalt! Dette kan for eksempel være å holde innledninger på møter, komme med aksjonsforslag – en god del av dere sitter på mange erfaringer fra antikrigsarbeidet ift. Vietnam i sin tid, Afghanistan (for 20 år sida og 2 år sida) etc.

Det er nå viktigere enn noen gang å aktivisere og politisere breie ungdomsmasser gjennom antikrigsarbeid. Vi tror derfor Ungdom mot krig er en riktig og viktig satsing framover.

Kameratslig hilsen
Marijke, leder Rød Ungdom.

Mulla Krekar må etterforskes

Beskyldningene mot mulla Krekar er etterhvert blitt omfattende og alvorlige – fra påstander om lemlesting av kvinner i Kurdistan, via narkotikasmugling til at organisasjonen han leder er en del av al-Qaida nettverket. I mediastormen rundt alle påstandene blir asylretten utfordret. Noen bruker saken til å fremme sin generelle kritikk av at norsk asylpolitikk er for liberal, mens kommunalminister Solberg ikke vet ut og inn fordi signalene fra Washington er motstridende.

Av hensyn både til asylretten, Norges tilslutning til internasjonale konvensjoner, alminnelig rettssikkerhet og ikke minst av hensyn til

de påståtte ofrene for Ahsar al-Islam, så må Krekar etterforskes på ordinær måte. Etterpå bør han stilles for retten i Norge eller for internasjonal domstol dersom etterforskning avdekker grunnlag for dette. Det er ikke nok med en undersøkelse av om han har brutt oppholdsvilkårene. De grove påstandene om overgrep i Kurdistan må etterforskes uavhengig av stormaktsspillet som pågår mot Irak. Spørsmål om utvisning kan ikke avgjøres før det foreligger en rettslig avklaring på om mulla Krekar er skyldig i noen av anklagene.

RVs arbeidsutvalg, 13.1.03

OPERASJON UNGDOM MOT KRIG

Norge kan i løpet av denne våren skrive historie. Før 1999 hadde Norge ikke erklært krig mot et annet land siden vi ble en selvstendig nasjon. I 2003 kan Norge komme til å delta i en angrepskrig for tredje gang på fire år. Denne gangen skal vi angripe Irak. – Vi skal bombe til verden er trygg, sier George W. Bush. Og Bondevik nikker ivrig.

Det som skiller krigen som nå kan komme fra alle andre kriger Norge, NATO og USA har deltatt i, er at opinionen i Vesten er svært negativ til krigen allerede før den er startet. Antikrigsbevegelsen har fått uventet støtte fra mange hold, både fra NRK-kjendiser, tidligere amerikanske presidenter og Hollywood-stjerner, og ikke minst fra paven og en rekke norske biskoper. Den massive mot- og den amerikanske unik sjanse for Rød og radikaliserer ungdomme gikk i en demon- et politisk møte. Rød landet oppfordres til å tida framover.

” George W. Bush er som keiseren uten klær. Han er imidlertid ikke splitter naken, han er sprute gal.

standen mot Bush, krigen imperialismen er en Ungdom til å aktivisere dommer som ellers aldri strasjon eller kommet på Ungdommere over hele prioritere antikrigsarbeid i

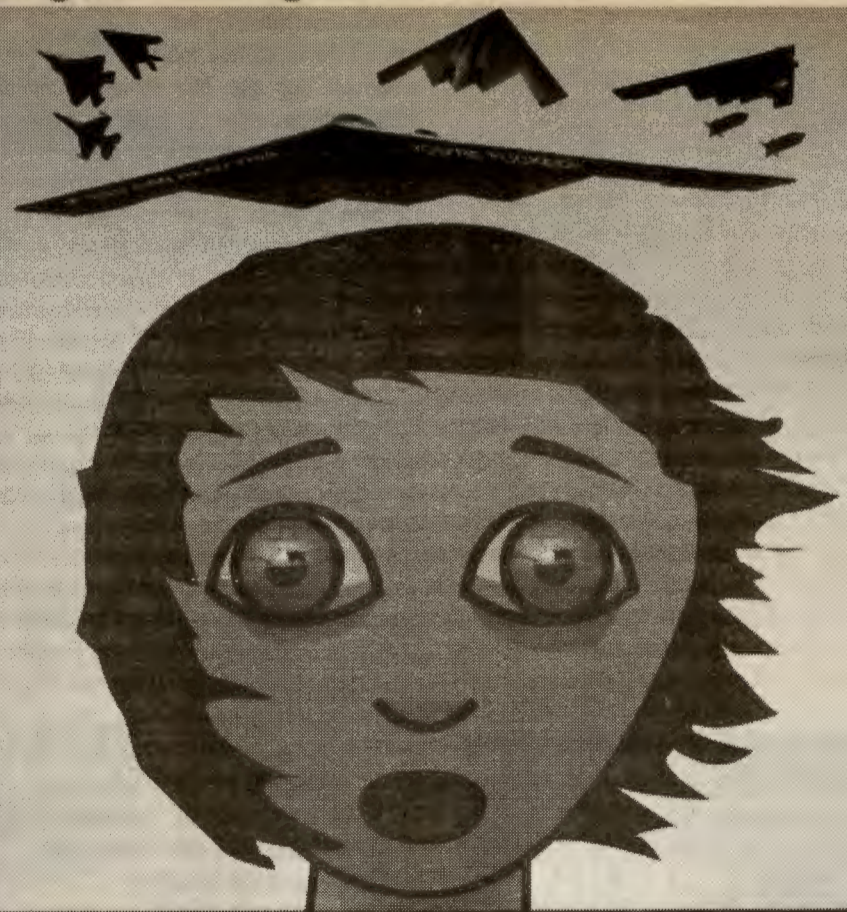
Hvordan arbeidet legges opp avhenger av lokale forhold. På steder hvor det finnes oppgående, aksjonsrettete antikrigsfronter kan det være lurt å jobbe gjennom disse. På en rekke steder vil det imidlertid være lurt å starte ungdomsgrupper mot krig under det spenstige navnet "Ungdom mot krig". Slike grupper kan samle ungdom på et enkelt grunnlag: vi er ungdom, vi er mot krig, og vi er mot Bush. Og vi tilbyr løpesedler, plakater og aksjonstips på nettstedet fuckbush.no. Gruppene kan opprettes på skoler, i byer eller i bygder.

Slik får man aktivisert ungdom på en enkel måte, på et enkelt grunnlag. Aktiviserte ungdommer kan radikaliseres, og radikale ungdommer kan senere tilbys mer aktivisme og politisk føde i Rød Ungdom.

George W. Bush er som keiseren uten klær. Han er imidlertid ikke splitter naken, han er sprute gal. Vi veit at Bush' galskap ikke skyldes at mannen er sinnsforvirra, vi veit at det dreier seg om kynisk kalkulert galskap, om god gammeldags imperialismen som vil skaffe USA makt, penger og olje, og som vil ta livet av opp til en halv million irakere. Vi veit godt at ingen av de ansvarlige politikere tør å påpeke dette, å si rett ut at keiseren er splitter naken. Derfor må Rød Ungdom rope det høyt: **Ingen krig mot verdens fattige! Ungdom sier nei til krig!**

INGEN KRIG MOT IRAK!

Ingen norsk krigsdeltakelse - ikke i mitt navn!

DEMONSTRASJON MOT KRIG

15. februar kl 14.00 på Youngstorget

Arrangerer: Fredningsaktivitet Ingen krig mot Irak. Internett: www.ingenkrig.no

Det å være dissidenter, opprørere som vi kaller det sjøl, er både vår største styrke og vår største svakhet. Vi er opposisjonspartiet, de norske dissidentene som er til stole på og som forsvare de gamle sosiale idealene. Vi er gode å ha når det blåser under kapitalismen, men det trenger ikke være så mange av oss. Slik oppsummerer avtroppende leder Aslak Sira Myhre det bildet han mener mange folk har av oss, og skisserer hvordan vi kan bevege oss videre. Teksten er basert på en innledning til RVs fylkesledersamling 11.1.03.

KOMMUNISTER I KONGE

Det er snart 30 år siden de første RVerne tok plass i de høytidelige norske kommunestyre. Den gang - i 1975 - var det 4 representanter som tok sete i de ennå ganske mektige politiske forsamlingene. Siden den gang har mye forurensa vann rent ut i havet, og kommunestyrene har blitt fratatt mye makt. Til gjengjeld har RVerne formert seg, i dag er vi over 100 representanter i kommuner og fylkesting rundt i landet og vi har satt merket vårt på det politiske norgeskartet.

De siste månedene har jeg prøvd å reise litt rundt i RV-landet for å snakke med en del av de som bruker tida si på å representere RV i kongens kommunestyre. De som sjøl eller av andre defineres som kommunistene i kommunestyret. Jeg har prøvd å finne ut hva folk

tenker om seg sjøl, hva de tenker om de andre partiene, rollen de spiller og framtida. Alt dette har jeg gjort for å finne svar på det viktigste spørsmålet av alt for oss foran en ny avgjørende valgkamp, nemlig HVA ER RV?

Før jeg går inn på selve kjerna, vil jeg trekke min aller første konklusjon. Det er en motsetning mellom hvordan RVerne oppfatter seg sjøl og hvordan andre folk oppfatter oss. De tinga vi bruker mest tid på, politikkutvikling og uenighet rundt Stalin, Sovjet eller 6-timers dag og strømpris i Norge i dag, er det så vidt jeg kan se bare vi sjøl og de som står oss nærmest som bryr seg om. Vanlige folk eller "velgerne" som de borgerlige politikere ynder å kalle dem i valg, og "kunder" eller "brukere" mellom valga. Vi har sjøl en tendens til å grave oss ned i detaljene i vår egen navle, mens folk utafor har et mye større bilde av oss. Min påstand er at det i løpet av disse tredve åra har blitt skapt et bilde av RV og hva RV er som lever blant folk, og som til dels jobber for og til dels i mot oss. Jeg mener at det er dette bildet det er viktigst for oss å kartlegge for dermed å kunne bearbeide det og forandre det.

"NORGES DISSIDENTER"

Kommunistene i kongens kommunestyre er de norske dissidentene. Jeg tror det var på Sandnessjøen jeg hørte en RVer bruke dette uttrykket om oss, og jeg tror det er veldig riktig. Vi pleier å si at vi står utafor systemet, at vi har en annen arbeidsmetode enn de

andre osv., men jeg tror at vi med dissident får oppsummert mer av hvordan folk ser oss og hvilken rolle vi faktisk spiller. Vi er de som står utafor systemet, de som systemet ikke vil ha, som har et annet utgangspunkt og som er i konstant opposisjon til det bestående. Vi er uenige, det er vårt fremste kjennetegn. Spottende blir det sagt at vi er "nei til alt og bort med vekk"-partiet, samtidig er det denne opposisjonsrollen som gir oss tillit blant folk.

Det å være dissidenter, opprørere som vi kaller det sjøl, er både vår største styrke og vår største svakhet. Vi er Norges Andrej Sakharov eller Charta 77. Og som de før nevnte er det ikke så mange som er interessert i hva vi er for, bare hva vi er mot. Tilliten til dissidenten avhenger av

tilliten til systemet. Hvis systemet har høy tillit er dissidenten landsbydioten, har systemet lav troverdighet søker folk og media seg til dissidentene. Men det er sjelden at folk er interessert i hva dissidentene er for, interessen knytter seg nettopp til det eksisterende systemet, og ved et regimeskifte forsvinner også dissidenten fort ut av bildet, slik vi så det i Øst-Europa etter 89. Jeg mener at dette bildet er bra, også fordi en av våre svakheter er at folk i liten grad oppfatter hva vi er for. Og i tråd med det jeg nettopp sa, tror jeg ikke det er så mange som egentlig interesserer seg noe særlig for det heller. Sosialismen står svakt i vår tid, sjøl om Manifest02 ga en

opptur, men også RVs forslag til skattepolitikk, utbyggingsplan osv. står svakt. Vår rolle har blitt den opposisjonelle på godt og vondt.

RV I FOLKEVALGTE ORGAN

Den andre sida av RVs rolle i Norge er at vi gjennom arbeidet vårt i de folkevalgte organ får en rolle for de mange. Det er gjennom disse organene at den revolusjonære bevegelsen får et ansikt i Norge og oppnår den enorme tilliten vi har blant folk. Sjokkerende mye folk i Norge har tillit til sin lokale RVer. Vi får kumuleringer i valg, godord på byen og en voldsom tillit fra lokalbefolkninga. Det aller mest alminnelige utsagnet om en RVer i et kommunestyre tror jeg må være "han Oddvald/ho Bjørg e no et bra menneske, men det partiet må ho slutte med/komme seg ut av/ikke noe bra etc". Vi har tillit i arbeiderklassen, i mellomlaga,

til dels i borgerskapet (!). Blant kvinner og menn, unge og gamle, vi er på mange måter et elska parti, men ikke som parti. Tilliten går til oss som enkeltpersoner, og det er ikke bare det at den ikke kobles opp mot RV, den blir aktivt avsverga partiet. Tilliten gir oss mange stemmer, mange presseoppslag og henvendelser, men lite organisasjon og kontinuitet. Vi må stadig bygge opp nye folk, fordi det er en person folk støtter, og de tror at det Torstein gjør forsvinner hvis han ikke stiller. Vi har en individualisert opplutning.

SOSIALDEMOKRATENE

Den siste tingen jeg vil nevne om det offentlige bildet av RV, er at vi er de siste forvalterne av Sosialdemokratiet. Vi er de beste privatiseringsmotstanderne, de beste til å slåss mot omorganiseringer av kommunen, for faglige rettigheter og for bevaring av velferdsstaten som den er nå. Vi blir for en del personer - særlig innafor fagbevegelsen - Gerhardsens siste sønner og døtre. I motsetning til Rune forsvare vi farsarven med nebb og klør, og dette blir for mange viktigere enn våre programformuleringer om revolusjon, sosialisme og kommunisme. Jeg vil våge å påstå at denne oppfatningen av oss er vel så viktig for de som er i nærheten av oss men ikke helt inntil, velgere altså, som hele historien om Stalin og Pol Pot.

Vi er opposisjonspartiet, de norske dissidentene som er til stole på og som forsvare de gamle sosiale idealene. Vi er gode å ha når det blåser under kapitalismen, men det trenger ikke være så mange av oss.

"DE GALE REVOLUSJONÆRE"

Jeg har forsøkt å formulere noe om hvordan vi blir sett i Norge i dag, hvordan arbeidet vårt i kommunestyrene har virka. Men vi er sjølsagt mer enn det. Vi er de gale revolusjonære, som VG stadig stempler oss som når vi får til noe. Vi er de angstbiterske humørløse supermenneskene som alltid jobber og aldri ler. Vi er idealister og tror at menneskene er gode og at alle kan ta hverandre i hendene og bli venner og vi er mye mer. Jeg skal komme tilbake til det som handler om arbeidsstil og oppfatning av oss litt seinere. Problemet med rollen vår og oppfatningen av oss er at den er svært begrensa. Vi er for eksempel ikke for noe, det er lite rom for oss til å fremme egen politikk i dette bildet. Og enda mindre rom for å få opplutning om den politikken. Det gjelder både ideologi og praktisk politikk. Og så er bildet motsetningsfullt (kanskje i tråd med den faktiske RV-virkeligheten). Vi er systemets viktigste fiende samtidig som vi er dets varmeste forsvare. Vi angriper

”

De tinga vi bruker mest tid på, politikkutvikling og uenighet rundt

Stalin, Sovjet eller 6-timers dag og strømpris i Norge i dag, er det så vidt jeg kan se bare vi sjøl og de som står oss nærmest som bryr seg om.

”

Min påstand er at det i løpet av disse tredve åra har

blitt skapt et bilde av RV og hva RV er som lever blant folk, og som til dels jobber for og til dels i mot oss.

NS KOMMUNESTYRER

makta, men forsvarer velferdsordningene. Vi er Revolusjonære Gerhardson-ungdommer, dette henger ikke sammen, og vi får også dermed stemmer på vidt forskjellig grunnlag.

ET MELLOMSTORT RV

Noen steder har RV vokst seg større enn andre steder. I en fire-fem kommuner har vi vokst oss fra et lite til et mellomstort parti, det gjelder Vågan, Odda, Kragerø og Risør, hvor vi får mellom 8 og 13% aleine, og det gjelder Alstadhaug, Notodden og Nøtterøy hvor vi oppnår det samme i en eller annen form for listesamarbeid. Jeg tror bildet av RV må være annerledes disse stedene. Det er sjølsagt helt lokale faktorer som spiller inn, og personlige politiske biografier, men jeg tror også at vi må ha kommet et hakk videre i utviklinga vår. At vi også har blitt et parti for noe. Dette er etter mitt syn viktig, framtida vår ligger der.

Den rolla vi har fått i den norske offentligheten skyldes mange ting, vårt eget virke, mytedannelser om oss sjøl, og sjølsagt presse og politiske motstanderes stadige kamp for å marginalisere det de ikke liker. Jeg skal ikke gå inn på det siste, men litt av de tinga vi faktisk kan gjøre noe med sjøl. Vi kommer ikke til å skrive ledere i VG de neste 20 åra, men vi kan helt sikkert gjøre ting med vår egen politiske praksis.

GODT SAMKJØRTE?

Jan O Jacobsen i Bergen beskriver vårt politiske virke med at vi i RV har en "semiotisk enighet" om politikken vår. Med dette mener han at RVere i hele landet har et felles syn på politikk, kommunestyre og Norge, som får oss til å reagere likt uten at vi trenger å snakke så mye sammen om det. Min erfaring er at det er riktig. Jan O beskriver arbeidet i Bergen, hvor alle de andre partiene tror at RV må være utrolig godt samkjørte siden vi foreslår det samme i alle bydelsstyrene. Det RV vet som de ikke vet, er at det ALDRI holdes fellesmøter med bydelsrepresentantene i Bergen, og likevel går det bra. Det er fordi vi har denne semiotiske enigheten.

Dette er en stor styrke for oss, men samtidig et problem. Så lenge linjene våre er riktige er dette ikke noe problem, men i det man skal forandre noe av den parlamentariske praksisen vår støter man på en bøyg. Hvordan skal man forandre noe som "vi bare gjør", uten å sette navn på det sjøl?

DÅRLIG SAMVITTIGHET

Etter å ha reist rundt og prøvd å oppsummere vårt arbeid i de folkevalgte organene, fant jeg fort ut at det ikke bare er politikken som trenger oppsummering. Vår egen arbeidsmåte og praksis trenger også oppsummering. Det er nemlig slående hvordan folk i hele landet sitter med samme følelsen knytta til det parlamentariske arbeidet. De var slitne, og de følte dårlig samvittighet. "Får ikke gjort nok, er ikke flink nok, orker ikke alt arbeidet" er den måten folk ser på seg sjøl. På Otta i Sel kommune var

de så misfornøyde med sitt eget arbeid at de ikke ville stille liste igjen til neste år. De hadde mista entusiasmen sin og troen på at de gjorde noen forskjell.

De følte seg som dårlige representanter for RV, og utslitt. Etter å ha snakka med dem i noen timer fikk jeg dem endelig til å fokusere på hva de faktisk hadde gjort, istedet for hva de ikke hadde fått til. Da kom det fram at de blant annet hadde stoppa privatiseringa av kraftselskapet i kommunen. Det hadde de ikke tenkt på før nå, bare det de ikke hadde gjort. En stor seier forsvant fullstendig i ideen om alt som burde vært gjort.

Jeg oppfatter at RVs kommunestyrerepresentanter sliter med to ting utover det at vi er små, verden er stor, kapitalismen jævlig og sosialismen langt borte. Det ene er at vi tar ansvaret for kapitalismens råskap. RVere rundt om i landet bærer med seg ansvaret for så vel kapitalisme, marked og trang kommuneøkonomi.

"TJEN FOLKET"?

"Tjen folket", det vil si knytt bånd mellom folket i opprør og makta i kommunestyresalen. Men hva gjør vi når makta ikke sitter i kommunestyresalen, og folket ikke er i opprør? En konstant dårlig samvittighet. Dag Solstad og gymnasielærer Pedersen. Fascinasjonen for det kinesiske postbudet. Vi er det postbudet, men vi lever

ikke under sosialismen og har ikke makta.

Det er når folk er i bevegelse RV fungerer best, men det er forskjell på 10 stykk i en velforening og et kommuneopprør. Vi må sette grenser for oss sjøl, både i forhold til enkeltpersoner, enkeltsaker og krav til innsats i og utafor kommunestyret. Det er ikke vår jobb å skape opprøret med egne hender. Vi skal spille sammen med folk, ikke betvinge folks virkelighetsoppfatning fullstendig. Lakmusesten er når kampene faktisk står, ikke på hverdager. Det finnes nesten ikke høyreavvik i kommunestyrearbeidet vårt. Det er ikke

der faren ligger. Vi må konfrontere makta for å være gode, vi er ikke RV uten å være i konflikt. Det er lett å komme i konflikt med rådhusveldet.

GOD SAMVITTIGHET!

Vi må bort fra den dårlige samvittigheten, og vi må bruke mer tid på alternativ politikk, og mindre på å tjene folket. Det trenger ikke være en motsigelse, men det kan det. Vi må utvikle oss videre som dissidenter, men også som bærere av de gode ideene, folk må kunne stemme på oss, ikke bare mot de andre og jobbe med oss.

Vi inviterer i utgangspunktet folk til å stemme strategisk når vi sier "stem inn en opprører", "stem mot privatisering", "stem mot makta" etc. De må tenke sin stemme i relasjon til ei samfunnsutvikling og et system hvor de strategisk vil begrense skaden mest mulig. Å stemme RV skal være enkelt, det skal være å stemme på noe, ikke bare strategisk. Se på Hagen, han er for ting. RV bør kunne utvikle det beste, for eksempel boligpolitikken, transport/bil, kommune og samfunnsplanlegging, energipolitikk etc.

Vi må utvikle oss i den rollen vi har, bruke styrkene og motarbeide svakhetene. Vi skal ikke være den dårlige samvittighets parti, vi er mer enn som så. Våre representanter er ikke perfekte mennesker og folkets uselviske tjenere, men politiske aktører som vil skape

et annet samfunn.

” Vi skal ikke være den dårlige samvittighets parti, vi er mer enn som så. Våre representanter er ikke perfekte mennesker og folkets uselviske tjenere, men politiske aktører som vil skape et annet samfunn.

” Sjøkkerende mye folk i Norge har tillit til sin lokale RVer. Vi får kumuleringer i valg, godord på byen og en voldsom tillit fra lokalbefolkninga. Men tilliten går til oss som enkeltpersoner, og det er ikke bare det at den ikke kobles opp mot RV, den blir aktivt avsverga partiet. Vi har en individualisert oppslutning.

” Det er når folk er i bevegelse RV fungerer best, men det er forskjell på 10 stykk i en velforening og et kommuneopprør.

akp et hefte fra Arbeidernes kommunistparti

NY EU-KAMP I GANG

Ja-sida øyer muligheten for ny omkamp. Vi trenger å gjenoppfriske og viderutvikle argumentene våre. Noe av dette finner du i dette AKP-hefte:

NASJONAL SJØLRÅDERETT OG INTERNASJONAL SOLIDARITET -IKKE UNION

RV og de nye bevegelsene

– Noe av det viktigste som har skjedd i det nye årtusenet er framveksten av to nye politiske bevegelser, først den globaliseringskritiske bevegelsen og nå fredsbevegelsen. Her mener jeg RV og alle deler av venstresida har en viktig rolle å spille. Det skriver Kristine Nybø, som er medlem i Landsstyret.

I dagens situasjon har RV et stort potensiale for gjennomslag for mye av vår politikk og våre analyser. Samtidig mener jeg vi må være ydmyke og usekteriske i forhold til bevegelsen, gå i en åpen og fordomsfri debatt med den og også definere oss som en del av den. Men alt dette forutsetter at vi samtidig må stille spørsmålsteget ved en del etablerte sannheter i vår egen bevegelse.

FOLKEFRONT VS. ANTI-KAPITALISME

Jeg tror at de to bevegelsene både har en del fellespunkter og noen vesentlige forskjeller. For meg å se er hovedforskjellen at den globaliseringskritiske bevegelsen har et mye større anti-kapitalistisk potensiale enn fredsbevegelsen. Fredsbevegelsen har noe mer karakter av det ML-tradisjonen kaller en "folkefront" – den har et hovedkrav og retter seg mot en enkelt overhengende trussel (i fredsbevegelsens tilfelle krig, men det kunne og vært EU-medlemskap eller f.eks. fascisme), mens den globaliseringskritiske bevegelsen krever det jeg mener bør være sosialisters hovedkrav: demokratisk styring av økonomien!

Slik sett må det være rom for å si at vi mener svaret er sosialisme, noe vi f.eks. holdt en svært lav profil med i EU-kampen, hvor RV valgte å kjøre fram sjørråderettsargumentasjonen. Jeg mener vi alltid må kunne revurdere strategien vår, og ikke automatisk anta at den strategien som fungerte bra i EU-kampen vil være den riktige i den globaliseringskritiske bevegelsen. I 1994 kjempet vi en ad hoc kamp for et nei til EU i folkeavstemminga, da var tanken at vi måtte vinne stemmer for en hver pris og samle alle som var mot EU. I den globaliseringskritiske bevegelsen mener jeg at det er rom for at vi kan være mer offensive, og at vi må benytte det rommet.

"ALLE INN I ATTAC"?

Jeg mener ikke at RV skal vedta at nå går vi inn i Attac for fullt. Dels fordi jeg mener at Attac ikke er hele bevegelsen, men bare en del av den og ikke alltid den mest progressive heller – men og fordi jeg har dårlige erfaringer fra min tid i RU når det gjelder den slags prioriteringer. Slike vedtak kan fungere nokså udemokratisk og bygger på en front-tankegang som åpner for fraksjonisme som igjen kan fungere nokså udemokratisk og bygge opp under en manipulerende innstilling overfor fronten. Et annet argument mot er at vi må jobbe langsiktig. Hva hvis vi finner en annen prioritering etter to år, skal alle da massivt og taktfast gå ut av Attac og inn i f.eks. fredsbevegelsen? Jeg mener at de som jobber i organisasjoner og aksjoner må gjøre det over tid og være til å stole på. Det blir vanskelig med veldig stramme prioriteringer. Sist jeg var en del av en sårn prioritering gjaldt den SOS-Rasisme. Dette gikk i dass ved at uenigheter i AKP og RU ble overført på fronten, det tjente ikke venstresida på!

Jeg tror at RU i dag har en fornuftig innstilling til frontarbeid i forhold til de nye bevegelsene, i hvert fall når man leser dokumentet "To skritt fram" hvor RU tar til orde for å koble fagbevegelse og globaliseringsmotstand. Jeg er nok mer positiv til å bruke ordet globalisering enn RU, som har valgt å kalle det nyliberalisme, men det viktigste er at RU signaliserer at de tar de nye bevegelsene på alvor.

SOSIALISME

RV har også en rolle å spille i forhold til å utvikle sin sosialismevisjon og å ta utfordringen fra RU om sosialistisk folkestyre. Jeg mener at RUs dokument "En sosialisme for vår framtid" er et godt utgangspunkt, men at det må videreutvikles. Slik det er nå er det veldig agitatorisk, og lite grundig i forhold til for eksempel å ivareta mindretallets rettigheter. Det mener jeg er en svakhet hvor RV kan spille en rolle i å videreutvikle sosialismesynet.

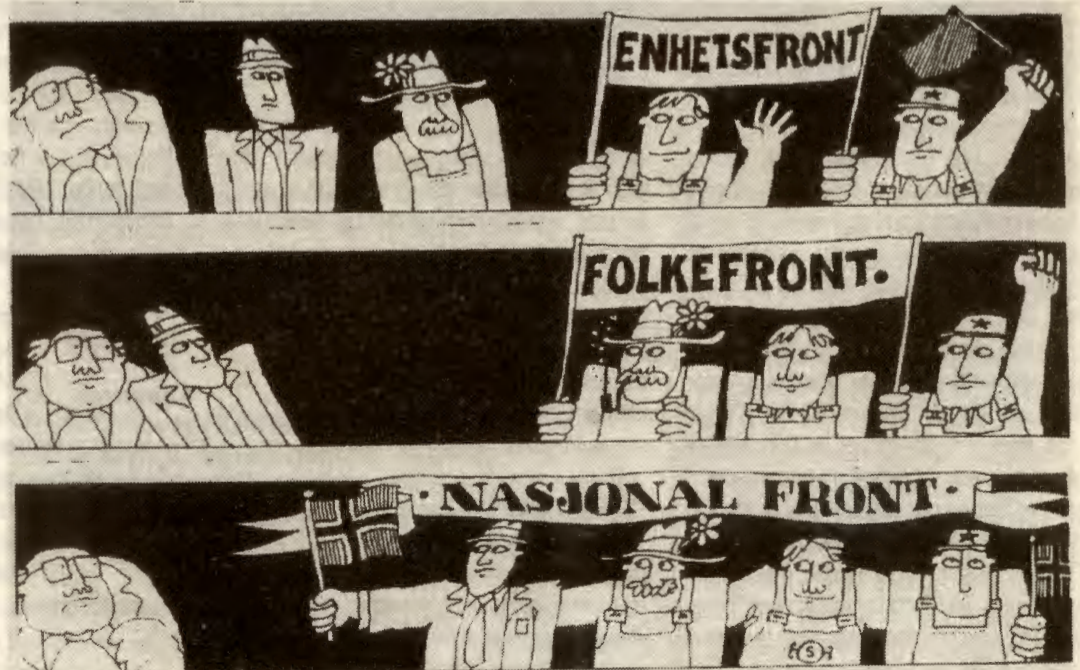
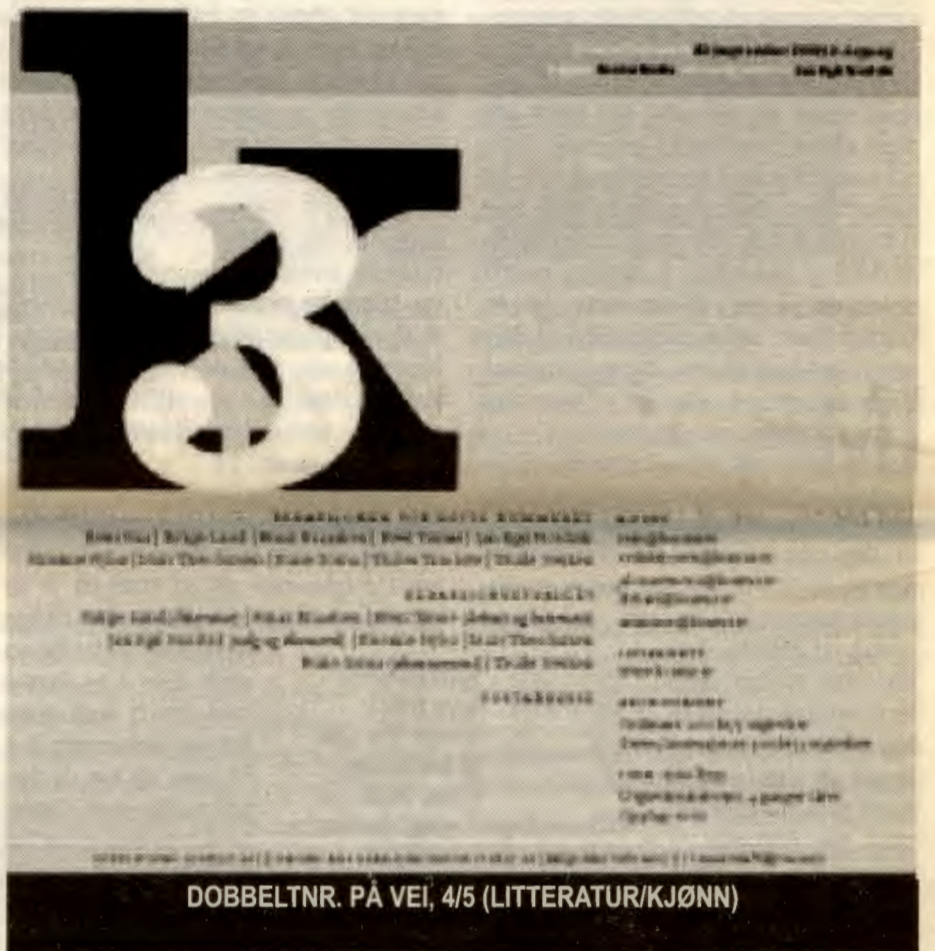
Samtidig har RU en viktig rolle i forhold til å utfordre RV politisk og organisatorisk.

Jeg mener at skepsisen i deler av RV til parolen om sosialistisk folkestyre, og også den motstanden som har vært i forhold til å kritisere tidligere sosialistiske forsøk viser at det er ekstremt viktig at denne debatten tas og at spørsmålet avklares. Uten troverdighet på demokratismålet har vi ingen politisk rolle å spille i framtida. Sånn sett er

hovedutfordringa til RV politisk, og vi trenger studier, diskusjoner, og avklaring.

Det er imidlertid ikke en hemmelighet at RV sliter organisatorisk og trenger en styrking. Svaret mitt på det er inntil videre at jeg tror RV må drive fram mer kollektive politiske diskusjoner som engasjerer folk, engasjement må føre til aktivitet. Jeg tror og at klarere politiske og organisatoriske prioriteringer for RV nasjonalt vil være viktig for at RV blir synlig både for medlemmer og andre. Erfaringen viser at når RV synes verver vi også medlemmer.

Kristine Nybø

PROSTITUSJON

KRIMINALISER HOREKUNDEN!

I et globalisert verdenssamfunn er prostitusjon et økende problem. En antar at 20-30 millioner kvinner og barn er i sexslaveri i verden. Bare i Thailand er det 2 millioner sexslaver. At sexslaveriet stadig øker henger sammen med at fattigdommen øker i sør, og at etterspørselen øker i Nord. I takt med at økonomien er blitt mer globalisert har også sexindustrien blitt mer og mer global. Netverket som rekrutterer kvinner til sexslaveri frakter oftere kvinner rundt omkring i verden. Kunder når de gjennom annonsering i aviser, pomoblader, nettaviser o.l. For avisene utgjør dette en stor del av inntektsgrunnlaget. For Dagbladet betyr det en inntekt på ca. 10-15 millioner i året.

MYTER

Det er mange myter knyttet til spørsmålet omkring kvinner og prostitusjon. Til dels er disse svært rasistiske. Enkelte hevder at prostitusjon er mer naturlig for noen kvinner enn andre. Russiske kvinner er i denne grup-

pen. En annen myte er at det er dårlige kvinner som blirprostituerte, de som har fått en dårlig oppdragelse og har lavere moral enn andre. Det vi derimot vet om prostitusjon er at det i størst grad er et fattigdomsproblem. Vi vet også at en del menn synes det er legitimt å benytte seg av andres nød. Vi vet også at en del kriminaliseringsmotstandere liker å gjøre oss som kjemper for kriminalisering av horekunden og mot menneskelig slaveri ansvarlige for at kvinner blir utnyttet. Mens de som faktisk opprettholder systemet ALDRI blir gjort ansvarlig, det vil si horekunden, som synes det er naturlig at kvinner befinner seg i en slik nedverdiggende situasjon og utnytter den.

RV

Som det første av de politiske partiene i Norge vedtok RV på forrige landsmøte å gå inn for kriminalisering av horekunder. I forkant av det kommende landsmøte i februar, registrerer jeg med tungt hjerte at det allerede er

foreslått å stryke dette fra arbeidsprogrammet vårt.

På kvinnekongressen som ble arrangert av Hordaland RV i november, fikk vi som var heldige å være der, høre en svært god innledning ved Marit Kvamme fra Kvinnefronten. Hun holdt en meget god og interessant innledning om temaet prostitusjon og trafficking. (Trafficking er en forkortelse for uttrykket trafficking in Women, og betegner spesielt den form for prostitusjon som foregår over landegrensene.)

Spørsmålet er ikke om RV skal være for eller mot kriminalisering av horekunder. Slik jeg ser det er spørsmålet nå hvordan vi skal jobbe videre i denne saken. Sverige har som første land i verden kriminalisert horekunden. Riksdagen slår fast at prostitusjon er vold mot kvinner. Sammenliknet med Sverige er den norske debatten om prostitusjon påfallende kunnskapsløs. Sverige går foran (etter ihvertfall 5 års diskusjon) og plasserer skyld og ansvar hos overgriper.

FRIVILLIG?

Mange, spesielt Pro-Senteret (*) er glad i å hevde det som argument mot kriminalisering,

at mangeprostituerte er det frivillig. Det er helt uinteressant om de er det. Uansett er det et uverdilig liv! Det er ikke et argument mot kriminalisering av kunden. Vi skal selvsagt respektere kvinners valg, men spørsmålet er om valget er reelt? Det er en forholdsvis liten del av pengene kvinnene får beholde selv. De store pengene går til bakmennene. En må også i denne sammenhengen stille seg spørsmålet om hva prostitusjon egentlig er. Er det ikke handel med mennesker? Frivillig eller ikke,prostituerte er et offer for kriminalitet! Det er ikke uvanlig at unge jenter, bådeprostituerte og andre, er for en kriminalisering av horekunden. RV som parti er således på linje med svært mange i dette spørsmålet. Forhåpentligvis også etter landsmøtet!

av Marte Mjøs Persen, medlem av kvinneutvalget

*Pro-Senteret er et landsdekkende kompetansesenter på området prostitusjon, som drives av Oslo kommune, rød.

JA-SIDAS ARGUMENTER

IMF, VB, WTO, GATS, EU, EØS ....

Jeg regner med at landsmøtet i RV tar seg tid til å diskutere kampen mot EU og EØS. Det er interessant å se hvilke argumenter ja-sida har for tida. Etter min mening bygger de i beste fall på gode ønsker. Jeg skal kort bare nevne noen, og håper på videre diskusjon.

■ Argument nr. 1: EØS-avtalen er udemokratisk, vi får ofte dårlige direktiver. Bedre å gå inn i EU. Påvirke i riktig retning. Men: EU dikterte at Norge skulle liberalisere kraftmarkedet via ESA som overvåker EØS-avtalen. Hvis man er mot EØS-direktivene, er det logiske å si opp EØS-avtalen, ikke gå inn i EU for å få flere.

■ Nr. 2. Vi må ha et medlemskap i EU eller EØS for å handle, ellers får vi ikke solgt noe. Arbeidsplasser blir nedlagt.

Men: Uten EØS gjelder den tidligere handelssavtalen med EU. "Norge vil kunne selge sine varer uten toll og andre handelshindringer akkurat som før", sa Hallvard Bakke (Dagavisen 20/1). Norge har mer handel med land utafor EU enn med EU.

■ Nr. 3: EU går i demokratisk retning. Men: Nei. Målet er å lage Europas Forente Stater. Om et halvt år skal EU vedta en ny grunnlov med enda mer makt til de store landa, direkte skatt, EU-president med makt, en EU-hær trolig styrt av Tyskland og Frankrike i EUs navn. Se mer: Arne Byrkjeflot, Røde Fane 1/2003.

■ Nr. 4: EU tar med flere land, det ser dumt ut å være utafor. Men: Sverige har tålt beskyldninga i 40 år (NATO). Det ser dumt ut fordi det er EU og NATO som har definisjonsmakta til å fortelle folk hva som er dumt og ikke dumt. Ikke fordi det er dumt for arbeidsfolk og landenes demokrati. De fleste land er dessuten ikke med i EU ...

■ Nr. 5: I EU kan vi hjelpe de fattige. Men: Markedsliberalisme betyr for vanlige, arbeidende mennesker erfaringsmessig arbeidsløshet og at offentlige tjenester blir varer. Naomi Klein har ingen illusjoner om at EUs utvidelse østover skjer for å hjelpe de fattige landa og menneskene der: (The Nation): "Innafor Festning Europa er Frankrike og Tyskland adelen, og mindre land som Spania og Portugal er skiltvaktene. Polen, Bulgaria, Ungarn og Tsjekkia er postmoderne livegne, med lavtlønnsfabrikker der klær, elektronikk og biler kan produseres for 20-25 % av hva det ville koste i Vest-Europa – EUs egne maquiladoras [underbetalte arbeidere i Mexico, sweatshops]. I mellomtida har de gigantiske drivhusa i Spania slutta å ansette marokkanere til jordbærplukking. Disse jobbene går i stedet til kvithuda polakker og rumenere, mens skip med nordafrikanere avskjæres av raske båter med infrarøde sensorer som patruljerer kysten."

■ Nr.6: EU er et bolverk mot USA. Men: At Schröder og Chirac advarer USA mot krig i Irak, er ikke det samme som at de er bra. Det er uttrykk for rivalisering mellom kapitalgrupper. Og et bevis på hvor langt ute Bush er akkurat nå. Og samme land er med i NATO som USA er sjef over.

■ Nr. 7: Vi må tenke nytt. Men: Nytenkninga bør skje på grunnlag av nye fakta. Anti-globaliseringsbevegelsen har ny tenkning: Tenk globalt, handle lokalt. Makt og demokrati der folket er. La oss ta lærdom av dette og si nei til alle maktorganisasjonene som er oppretta for å påtvinge folkene kapitalistenes markedsliberalistiske tyranni. Nei til IMF og Verdensbanken, nei til WTO med GATS og nei til EU med EØS!

Jorun Gulbrandsen, leder av AKP

SOSIALISTISK EUROPADEBATT

HVA ER SOSIALISTISK EUROPADEBATT (SE)?

SE er en arbeids- og studiegruppe bestående av personer med bakgrunn på norsk venstreside, inkludert medlemmer av RV, SV og andre venstremiljøer – først og fremst Forbundet Internasjonalen og Demokratisk Alternativ. SE er partipolitisk uavhengig og ønsker å skape debatt om den europeiske integrasjonen ut fra et sosialistisk perspektiv.

I det første heftet vårt har vi samlet 11 artikler av sosialister med ulikt ståsted i EU-

debatten, og med bakgrunn i ulike venstreorganisasjoner i EU-land (bl.a. Enhedslisten i Danmark, LCR i Frankrike og Socialist Alliance i England). Alle er mot dagens EU, men også mot dagens borgerlige nasjonalstater. Derfor tar alle artiklene til orde for å gjøre venstresiden til en selvstendig kraft i EU-kampen, for å gjøre opprør mot det kapitalistiske EU og for å bygge en internasjonal sosialistisk bevegelse som kan overskride de trange

rammene til de gamle kapitalistiske statene. Artiklene skiller seg dermed radikalt fra f.eks. visjoner om et "sosialdemokratisk" EU og fra de som tror på EU som en potensielt mer "progressiv" supermakt enn USA. Det er heller ingen av forfatterne som tror at EU blir mindre kapitalistisk eller rovgriksk fordi unionen blir utvidet med en rekke øst-europeiske land. Endelig forsøker heftet å dokumentere fremveksten av et organisert samarbeid mellom en rekke ulike "RV-partier" i Europa, EACL eller European Anti-Capitalist Left Conference, som RV dessverre har reservert seg mot å delta i.

Samtidig skiller artiklene seg også fra mye av tankegodset f.eks. på nei-siden i Norge, i hvert fall den delen som ikke ønsker en skjerpet anti-kapitalistisk profil eller de som vil

reduere EU til et spørsmål om bare "nasjon eller union" – og selvsagt skiller de seg ut fra den høyreorienterte og nasjonalsjåvinistiske EU-motstanden som er et voksende problem i de fleste europeiske land, inkludert Norge. For oss er det ikke likegyldig hvilken politikk som skal føres i et Norge uten for EU, akkurat som vi ikke mener det er likegyldig hva for en politikk som føres i EU.

Les mer på hjemmesiden til SE (<http://euro.leftist.net>) eller til FIN (www.leftist.net/fin).

Bjarke Friberg og Johannes Wilm, medlemmer av FIN og Sosialistisk Europadebatt

B-BLAD
Returadresse:
Rød Valgallianse
Osterhausgate 27, 0183 Oslo

www.rv.no

MATERIELLBESTILLING

Liste over materiell som kan bestilles fra RV

Sist ajourført: 17.10.2001.

Sendes til: RV, Osterhausgate 27, 0183 Oslo eller faks til 22 98 90 55.

Bøker:	Pris:
___ stk. Livet bak murene. kr 40	
Red: Erling Folkvord. RV på Stortinget. 160 sider, paperback. 1997	
___ stk. 20 år med RV i kommunestyre og fylkesting - to år på Stortinget. Red: Aksel Nærstad. RV-bok, 240 sider, paperback. 1995.	kr 10
___ stk. Rødt! Erling Folkvord - 25 år på barrikadene for AKP og RV (Damm)	kr 298
___ stk. Den nyliberale revolusjonen. Peder Martin Lysestøl og Roar Eilertsen, 190 sider	kr 200
___ stk. Europa AS. Internasjonale konsern sin lobbyvirksomhet overfor EU/WTO (Klim, dansk)	kr 200

Vi har flere titler i kommisjon fra andre forlag, noen på engelsk, disse omtales i medlemsavisa Opprør.

Hefter:	Pris:
___ stk. Overvåkningshefte. Hvem vokter vokterne? En studie i politisk overvåkning av Aslak Sira Myhre	kr 25
___ stk. Antikrigshefte. Bakgrunnsstoff om den nye krigen, RV sin antikringsplattform.	kr 20
___ stk. Kraftkokeboka. Om salg av kommunale kratverk. 2000. Red: Finn Olav Rolijordet	kr 40

Program:

___ stk. Prinsippprogrammet	gratis
___ stk. Prinsippprogram, kortversjon	kr 20
___ stk. Arbeidsprogrammet, 2001-2003	kr 10
___ stk. Antirasistisk Manifest	kr 10

Plakater:

___ stk. Rød Valgallianse (logoen i plakatversjon, 63x16)	kr 5
---	------

Merker:

___ stk. RV-flagget - metall	kr 2
------------------------------	------

Annet:

___ stk. T-skjorter, restopplag. Med RV-logo, rød stjerne eller kvinnekampmerke. Ring og spør om farge/størrelse	gratis
___ stk. Verveblokker (stiftet 10x i hver blokk)	gratis
___ stk. Dette er RV. Presentasjonshefte om RV, historikk etc. Sendes alle nye medlemmer.	gratis

RV skal sende bestillinga til:

Navn: _____
Adresse: _____
Postnr/sted: _____

FYLKESKONTAKTER I RV

ØSTFOLD

Anne Steinsland
Mikkelsbergbakken 10
1832 Askim
tlf: 69 88 59 40 / 950 61 290
e-post: a-steins@online.no

AKERSHUS

Geir Christensen
Liavn. 12, 1450 Nesoddtangen
tlf: 66 91 29 68 / 976 31 052
e-post: gchristensen@c2i.net

OSLO

Olaf Svorstøl
Motzfeldtsgate 5, 0187 Oslo
tlf: 22 17 99 02 / jobb: 22 85 88 04
e-post: olasvo@bredband.no

HEDMARK

Ann-Mari Volden
Rute 501 Røsta, 2500 Tynset
tlf: 62 48 44 84 / 951 12 358
e-post: annmv@student.sv.uio.no

OPPLAND

Helge Galtrud
Vårsetervn. 10, 2611 Lillehammer
tlf: 61 25 65 82
e-post: hgaltrud@start.no

BUSKERUD

Erik Halvorsen
Betzy Kjeldsbergsv 154 C
3028 Drammen
tlf: 32 82 07 91 / 920 32 012

VESTFOLD

Jørn Magdahl
Bergvn. 7, 3135 Torød
tlf: 33 38 58 03 / 948 22 513
e-post: rule@online.no

TELEMARK

Morten Halvorsen
Søndre Skogenviein 4,
3679 Notodden
tlf: 35 01 33 93
e-post: mo-halv2@frisurf.no

AUST-AGDER

Knut Henning Thygesen
Urbakken 23, 4950 Risør
tlf: 37 15 14 51 / 95 17 69 78
e-post: ketil@risor-rv.com

VEST-AGDER

Bjørn Tore Egeberg
Vigvollåsen 16/34, 4635 Kristiansand S
tlf: 38 17 59 39 / 90 69 08 82
e-post: btegeb@online.no

ROGALAND

Leiv Olsen
Admiral Cruygate 24, 4012 Stavanger
tlf: 51 52 59 18 (p), 51 78 80 41 (j)
e-post: leolsen@online.no

HORDALAND

Marte Mjøs Persen
Magnus Barfots gt 35, 5015 Bergen
tlf: 55 31 64 21 / 91 65 56 99
e-post: marte.persen@student.uib.no

SOGN OG FJORDANE

Asbjørn Geithus
Boks 27, 6821 Sandane
tlf: 57 86 61 41

MØRE OG ROMSDAL

Geir Atle Gussiås
Vestnesbukta, 6390 Vestnes
tlf: 71 21 55 35 / 984 25 743

SØR-TRØNDELAG

Per I. Mathisen
Moholt Allé, Hus 14 - L 61
7050 Trondheim
tlf: 73 50 97 05 / 90 69 08 82
e-post: per@leftist.net

NORD-TRØNDELAG

Solveig Aamdal
Vestberget 11, 7650 Verdal
tlf: 74 04 26 18
e-post: s-aamdal@online.no

NORDLAND

Gunvald Lindset
Ternevn. 34, 8665 Mosjøen
tlf: 75 17 77 96
e-post: gunnva-l@online.no

TROMS

Frode Bygdnes
St. Olavsgt. 31, 9405 Harstad
tlf: 77 06 92 60 / 94 85 45 22
e-post: bygdnes@online.no

FINNMARK

Synnøve Thomassen
Skoleåsen 45, 9513 Alta
tlf: 78 43 21 68
e-post: oeheimta@online.no

Melding fra kontoret:

Husk å meld adresseforandring og endring av lagslederadresser! 22 98 90 50 / rv@rv.no